

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO

ANY CCCXLIII • DIVENDRES 16 DE MAIG DE 2003 • SUPLEMENT NÚM. 11 EN LLENGUA CATALANA

FASCICLE SEGON

CAP DE L'ESTAT

8510 *LLEI 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.*
(«BOE» 99, de 25-4-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La legislació sobre sanitat animal ha tingut la seva base fonamental en la Llei d'epizoòties de 20 de desembre de 1952 i al Reglament que la desplega, aprovat pel Decret de 4 de febrer de 1955, i ha constituït un instrument de gran utilitat en la prevenció, la lluita i el

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA

control de les malalties dels animals, tant de caràcter epizoòtic com enzoòtic, establertes a la primera meitat del segle passat a Europa i al món.

Els importants canvis sociopolítics, econòmics i tecnològics esdevinguts en els últims anys han fet que sigui necessari actualitzar i adequar la legislació a les noves directrius de l'ordenació nacional i del context internacional.

Els principals canvis estructurals produïts, que afecten plenament la sanitat animal, són els següents:

a) La modificació de l'estructura de l'Estat, amb la implantació de l'Estat de les autonomies, i l'assumpció per les comunitats autònomes de la competència exclusiva en matèria de ramaderia, i també de desplegament legislatiu i execució de la legislació bàsica de l'Estat en matèria de sanitat animal.

b) La incorporació d'Espanya, com a membre de ple dret, a la Unió Europea.

c) La desaparició de les fronteres internes entre els estats membres per al comerç intracomunitari, que incrementa el risc de difusió de les malalties infeccioses dels animals i altres patologies.

d) L'aplicació d'una tecnologia nova a fi de disminuir els costos de producció i fer les explotacions viables des del punt de vista econòmic, que ha donat lloc a la concentració de poblacions d'animals, amb el consegüent risc d'incrementar la difusió de les malalties, i que ha originat el que s'anomena «patologia de les col·lectivitats», amb perill tant per a la població animal domèstica i silvestre, com per a la humana.

e) La necessitat de disposar d'explotacions ramaderes l'activitat de les quals sigui respectuosa amb el medi ambient i l'entorn natural, en especial des del punt de vista de la correcta gestió dels residus.

Per tot això, es fa imprescindible promulgar una nova llei de sanitat animal en la qual es prevegin tots aquests casos i que contribueixi a facilitar les tasques de prevenció i eradicació ràpida de qualsevol malaltia.

I

La sanitat animal es considera un factor clau per al desenvolupament de la ramaderia i és de vital transcendència tant per a l'economia nacional, com per a la salut pública, i també per al manteniment i la conservació de la diversitat d'espècies animals. Per a la salut pública, per la possible transmissió de malalties dels animals a l'home, i pels efectes nocius que per a aquest pot provocar la utilització de determinats productes a fi d'augmentar la productivitat animal. Per a l'economia nacional, no només per les pèrdues directes que la malaltia produeix en les explotacions afectades, sinó també per les pèrdues indirectes que originen les restriccions que es poden produir en els mercats interior i exteriors per als animals afectats i els seus productes, que determinen la utilització d'importants recursos de l'Estat i, en casos extrems, poden arribar a adquirir proporcions amb unes conseqüències que poden ser qualificades de catastròfiques.

La situació de contagi entre les mateixes espècies d'animals domèstics i silvestres per una mateixa malaltia, i també la possible creació de reservoris en el medi natural fan inseparables les actuacions sanitàries tant en un medi com en l'altre. Les malalties epizoòtiques, fins i tot en el concepte més lleu, poden tenir unes conseqüències molt més greus en el medi natural, i poden arribar a afectar tota la piràmide ecològica i provocar danys irreparables a la fauna silvestre.

II

L'establiment d'un mercat intracomunitari sense fronteres fa necessari evitar, en la mesura que sigui possible, la introducció de malalties a Espanya des dels mercats exteriors, mitjançant la regulació de la inspecció sanitària a la frontera, com una primera barrera defensiva, formada per veterinaris ben informats del comportament i l'evolució de les malalties exòtiques en l'àmbit mundial, que participin de manera ràpida en el seu control, complementada amb la necessària coordinació entre les administracions públiques espanyoles amb competències en l'àmbit de la sanitat animal. Per a això, ha de disposar, a més, dels mètodes de detecció necessaris i amb equips humans preparats i enquadrats en una estructura que permeti, en el marc de la legislació vigent, actuar amb rapidesa i eficàcia per eradicar qualsevol focus de malaltia epizoòtica que pugui sorgir.

Específicament, la necessitat d'implementar i mantenir les tècniques de diagnòstic de les malalties exòtiques i les soques dels agents patògens que les produeixen, i també manejar-los dins d'unes condicions de màxima seguretat biològica, de coordinar i homologar les tècniques de tots els laboratoris que se n'ocupen, i de promocionar la formació continuada del personal tècnic que hi treballa, requereix la designació de laboratoris centrals de sanitat animal.

Les normes d'actuació davant la presentació d'epizoòties concedeixen una gran importància al coneixement immediat de qualsevol focus de malaltia i a la ràpida i eficaç actuació de les administracions públiques, mitjançant la coordinació de les seves accions i amb la disponibilitat de mitjans adequats, entre els quals la possibilitat de sacrifici immediat dels animals malalts o sospitosos d'estar-ho, i la indemnització justa i compensatòria al particular afectat, adquireixen una especial importància en la Llei.

III

No hi ha dubte que la base d'una bona sanitat animal és l'existència d'una ordenació sanitària adequada del sector productiu. L'establiment de condicions sanitàries bàsiques en les explotacions, el suport a la creació d'agrupacions de defensa sanitària ramadera i la regulació de la qualificació sanitària mereixen una especial consideració en la Llei.

Organitzacions internacionals com l'Oficina per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO) i l'Oficina Internacional d'Epizoòties (OIE) han advertit la Unió Europea del greu creixement del risc de difusió de les epizoòties per l'augment de les relacions comercials i l'increment que han tingut, com a conseqüència del transport d'animals a llarga distància. Per tant, es considera imprescindible determinar les condicions higienicosanitàries del transport, i també la regulació sanitària dels certàmens ramaders i, amb especial atenció, dels centres de concentració d'animals, on la reunió i posterior dispersió d'animals impliquen riscos sanitaris addicionals d'especial importància.

Un altre element important a la cadena sanitària preventiva animal està representat pels escorxadors, centres d'observació epidemiològica que permeten orientar les actuacions en matèria de sanitat animal. Per aquest motiu, és necessari establir sistemes coordinats que canalitzin oportunament la informació que s'hi genera perquè serveixi de referència per als plans i les actuacions en l'àmbit de la sanitat animal.

IV

La indústria farmacèutica ha posat a disposició de la ramaderia productes potents i eficaços per preservar

la sanitat, però que poden tenir importants efectes nocius per al consumidor de carn o productes ramaders quan són manejats de manera inadequada, o no es respecten els temps d'espera pertinents perquè l'organisme animal els elimini. Per aquest motiu, s'imposa el control de la seva aplicació, i també del temps d'espera d'eliminació i el control dels nivells de fàrmacs en productes destinats al consum. D'aquesta manera, a més d'assegurar els objectius econòmics, es garanteix la salubritat de la carn i dels productes ramaders en el moment del consum.

Així mateix, s'ha de regular l'autorització administrativa prèvia dels productes zosanitaris, amb especial atenció a les limitacions en la tinença dels reactius de diagnòstic de les malalties dels animals objecte de programes nacionals d'actuació.

Finalment, no es pot oblidar la necessària autorització administrativa prèvia en matèria d'alimentació animal, atesa la importància que té per a la salut dels animals i també per a la salut pública.

V

Encara que aquesta Llei pretén millorar la sanitat animal mitjançant un sistema preventiu que sigui eficaç per impedir l'aparició i el desenvolupament de les malalties, sempre existiran accions que, de manera negligent o intencionada, infringeixin les normes establertes. Com a conseqüència, és necessari establir un règim sancionador també justificat per la necessitat d'integració completa de les normes comunitàries en l'ordenament jurídic intern mentre s'han de preveure els controls i les inspeccions necessaris per assegurar el compliment de la Llei, i atorgar el caràcter d'autoritat als funcionaris inspectors actuants.

VI

Finalment, es regulen les taxes competència de l'Administració General de l'Estat en matèria de sanitat animal, en compliment del principi de legalitat.

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.10a, 13a, 14a, 16a i 23a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva en matèria de comerç exterior, de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, d'hisenda general, de sanitat exterior, bases i coordinació general de la sanitat i legislació sobre productes farmacèutics, i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, respectivament.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitats de la Llei.*

1. Aquesta Llei té per objecte:

a) L'establiment de les normes bàsiques i de coordinació en matèria de sanitat animal.

b) La regulació de la sanitat exterior pel que fa a la sanitat animal.

2. Són finalitats d'aquesta Llei:

a) La prevenció, la lluita, el control i l'eradicació de les malalties dels animals.

b) La millora sanitària dels animals, de les explotacions, dels seus productes i de la fauna dels ecosistemes naturals.

c) La prevenció de la introducció al territori nacional, i a la resta de la Unió Europea, de malalties dels animals, i també evitar la propagació de les existents.

d) La protecció de la salut humana i animal mitjançant la prevenció, la lluita, el control i, si s'escau, l'eradicació de les malalties dels animals susceptibles de ser transmèses a l'espècie humana o que impliquin riscos sanitaris que comprometin la salut dels consumidors.

e) La prevenció dels riscos per a la salut humana derivats del consum de productes alimentaris d'origen animal que puguin ser portadors de substàncies o additius nocius o fraudulents, i també de residus perjudicials de productes zosanitaris o qualssevol altres elements d'utilització en terapèutica veterinària.

f) La prevenció dels riscos per a la sanitat animal derivats de la utilització incorrecta de productes zosanitaris, de l'administració de productes nocius i del consum de productes per a l'alimentació animal que continguin substàncies capaces de desencadenar l'aparició de malalties als animals.

g) L'avaluació dels riscos per a la sanitat animal del territori nacional, tenint en compte els testimonis i les evidències científiques existents, els processos i els mètodes de producció pertinents, l'activitat econòmica subjacent, la pèrdua de rendes, els mètodes pertinents d'inspecció, mostreig i prova, la prevalença de malalties concretes, l'existència de zones lliures de malalties i les condicions ecològiques i ambientals.

h) Aconseguir un nivell òptim de protecció de la sanitat animal contra els riscos potencials, tenint en compte els factors econòmics de l'activitat pecuària i, entre altres, el possible perjudici per la pèrdua de producció o de vendes en cas d'entrada, difusió o propagació d'una malaltia, els costos de control o eradicació i la relació cost-benefici d'altres possibles mètodes per limitar els riscos.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei comprèn:

a) Tots els animals, les explotacions i els seus conreus, i també les seves produccions específiques i derivades.

b) Els productes zosanitaris, productes per a l'alimentació animal i altres mitjans de producció animal pel que fa a l'elaboració o fabricació, emmagatzemament o conservació, transport, comercialització, aplicació o subministrament i presència residual, si s'escau, en animals i en els productes d'origen animal.

c) Els allotjaments del bestiar, els terrenys, pastius, estanys i ecosistemes naturals, les explotacions d'aquicultura, les instal·lacions i l'utilatge, els materials, mitjans de transport i de sacrifici d'animals, i també de conservació o emmagatzemament de les seves produccions.

d) Les activitats de les persones físiques o jurídiques, de naturalesa pública o privada, relacionades amb alguna de les finalitats d'aquesta Llei.

Article 3. *Definicions.*

A l'objecte d'aquesta Llei, s'entén per:

1. Agrupació de defensa sanitària: l'associació de propietaris o titulars d'explotacions d'animals constituïda per a l'elevació del nivell sanitari i productiu, i la millora de les condicions zootècniques de les seves explotacions, mitjançant l'establiment i l'execució de programes de profilaxi, lluita contra les malalties dels animals i millora de les condicions higièniques i productives. A aquests efectes, les cooperatives agràries també es poden constituir en agrupacions de defensa sanitària.

2. Animals de producció: els animals de producció, reproducció, esquer o sacrifici, inclosos els animals de pelleteria o d'activitats cinegètiques, mantinguts, ence-

bats o criats per a la producció d'aliments o productes d'origen animal per a qualsevol ús industrial o una altra finalitat comercial o lucrativa.

3. Animals de companyia: els animals que tingui en poder seu l'home, sempre que la tinença no tingui com a destinació el consum o l'aprofitament de les seves produccions, o no es dugui a terme, en general, amb finalitats comercials o lucratives.

4. Animals domèstics: els animals de companyia que pertanyen a espècies que criï i tingui tradicionalment i habitualment l'home, a fi de viure en domesticitat a casa, i també els d'acompanyament, conducció i ajuda de persones cegues o amb una deficiència visual greu o severa.

5. Fauna silvestre: el conjunt d'espècies, subespècies, població i individus animals que viuen i es reproduïxen de manera natural en estat silvestre en el territori nacional, inclosos els que estan en hivernada o de pas, amb independència del caràcter autòcton o al·locton, i de la possibilitat del seu aprofitament cinegètic. No s'hi entenen inclosos els animals d'aquestes espècies que tinguin el caràcter de domèstics, criats amb finalitats productives o d'aprofitament d'ells mateixos o de les seves produccions o conreus, i els d'experimentació o recerca científica amb la deguda autorització.

6. Autoritat competent: els òrgans competents de les comunitats autònomes i de les ciutats de Ceuta i Melilla; els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat en matèria de sanitat exterior i d'autorització de comercialització de productes zoonosanitaris; i els òrgans competents de les entitats locals en les funcions pròpies o complementàries que la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i qualsevol altres lleis sectorials que encomanin a aquestes entitats.

7. Centre de concentració d'animals: les instal·lacions, incloses les explotacions o certàmens, en les quals es reuneix bestiar procedent de diferents explotacions per formar lots d'animals destinats al seu comerç posterior, concurs o exposició, i també els centres de testatge d'animals.

8. Certamen ramader: l'activitat autoritzada en la qual es reuneix el bestiar en instal·lacions adequades, amb destinació a la seva transacció comercial, sigui per a reproducció, esquer o sacrifici o un altre aprofitament, o amb destinació a la seva exhibició o mostra, o a la seva valoració i posterior premi, si s'escau, i en les quals poden participar tots els ramaders o les persones interessades que compleixin, en cada cas, els requisits exigibles.

9. Enzoòtia: malaltia dels animals amb freqüència normal o presència regular i constant en una població animal d'un territori determinat.

10. Epizoòtia: malaltia infectocontagiosa dels animals que determina un augment notable i relativament ràpid del nombre de casos en una regió o un territori determinats.

11. Espai natural delimitat: qualsevol espai o terreny natural tancat o senyalitzat de manera que impedeix el pas de persones alienes. Correspon a deveses, pastius, muntanyes comunals, reserves de caça, parcs naturals, parcs nacionals, vedats de caça o qualsevol lloc sotmès al règim especial d'explotació animal cinegètica o pesquera.

12. Explotació d'animals: qualsevol instal·lació, construcció o, en el cas de cria a l'aire lliure, qualsevol lloc on es tinguin, es criïn o es manegin animals o s'exposin al públic, amb finalitats lucratives o sense. A aquests efectes, s'hi entenen inclosos els nuclis zoològics, els escorxadors i altres llocs on es realitzi el sacrifici d'animals, els centres on es duguin a terme espectacles taurins, les instal·lacions dels operadors comercials i els centres de concentració.

13. Exportació: la sortida d'animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal, del territori espanyol comprès en el territori duaner de la Unió Europea, amb destinació a països tercers o a territoris tercers. Es considera exportador la persona, física o jurídica, que sol·licita l'exportació o, si s'escau, la realització de la inspecció veterinària en frontera a què es refereix l'article 11.

14. Focus: aparició d'una malaltia en una explotació o un lloc determinat. Si no es pot fer aquesta limitació, un focus correspon a la part del territori on no es pot garantir que els animals no hagin pogut tenir cap contacte amb els animals malalts.

15. Importació: l'entrada d'animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal en el territori espanyol comprès en el territori duaner de la Unió Europea, procedent de tercers països o de territoris tercers. Es considera importador la persona, física o jurídica, que sol·licita la importació o, si s'escau, la realització de la inspecció veterinària en frontera a què es refereix l'article 12.

16. Integració: la relació contractual ramadera en què una part, anomenada integrador, s'obliga a aportar els animals i/o els productes per a l'alimentació animal, productes sanitaris i assistència veterinària, i l'altra, anomenada ramader integrat, aporta els serveis d'allotjament del bestiar, instal·lacions, mà d'obra i cures als animals. A aquests efectes, l'integrador o l'integrat poden ser persones físiques o jurídiques, incloses les entitats associatives agràries de qualsevol tipus.

17. Laboratori nacional de referència: laboratori designat oficialment per l'Administració General de l'Estat per a una determinada malaltia dels animals o per a un determinat residu en productes d'origen animal, responsable de la coordinació de les actuacions necessàries amb els laboratoris de totes les administracions públiques, a fi que els resultats obtinguts en l'àmbit d'aquesta responsabilitat siguin homogenis en tots ells. Aquest laboratori també ha de complir la resta de funcions que siguin necessàries i que es detallen en la seva designació.

18. Productes zoonosanitaris: les substàncies o els ingredients actius, i també les formulacions o els preparats que en continguin un o diversos, destinats al diagnòstic, la prevenció, el tractament, l'alleujament o la cura de les malalties o els mals dels animals, per modificar les funcions corporals, la inducció o el reforç de les defenses orgàniques o la consecució de reaccions que les evidenciiïn, o a la seva utilització en l'entorn dels animals o en les activitats estretament relacionades amb l'explotació, per a la lluita contra els vectors de malalties dels animals o davant espècies animals no desitjades, o els productes d'ús específic en l'àmbit ramader, en els termes que estableix la normativa d'aplicació.

En aquesta definició s'entenen inclosos, al costat d'altres productes zoonosanitaris, els medicaments veterinaris i els biocides d'ús ramader, que es regeixen per la seva normativa específica d'aplicació, sens perjudici del que disposa expressament respecte d'aquests la present Llei.

19. Biocides d'ús ramader: els productes zoonosanitaris que consisteixen en substàncies o ingredients actius, i també formulacions o preparats que en continguin un o diversos, emprats amb finalitats d'higiene veterinària, destinats a la seva utilització en l'entorn dels animals o en les activitats estretament relacionades amb la seva explotació.

20. Productes d'origen animal: qualsevol part de l'animal, en estat natural o transformat, destinada al consum humà o animal, o a usos tècnics o industrials. S'hi entenen inclosos els òvuls, el semen o els embrions, els derivats o subproductes d'origen animal, els ous embrionats, els trofeus d'animals o d'origen animal, les excrecions i els cadàvers d'animals.

21. Productes per a l'alimentació animal: els pinsos, les premescles, els additius, les matèries primeres i les substàncies i els productes emprats en l'alimentació animal.

22. Veterinari oficial: el llicenciat en veterinària al servei d'una administració pública, destinat a aquest efecte per l'autoritat competent.

23. Veterinari autoritzat o habilitat: el llicenciat en veterinària reconegut per l'autoritat competent per a l'execució de les funcions que s'estableixin per reglament, en especial, el veterinari de les agrupacions de defensa sanitària i el veterinari d'explotació. S'entén per veterinari d'explotació el veterinari o empresa veterinària que estigui al servei, exclusiu o no, d'una explotació, de manera temporal o permanent, per prestar-hi els serveis i les tasques propis de la professió veterinària que el titular o responsable de l'explotació li encomani.

24. Punt d'inspecció fronterer: qualsevol punt d'inspecció designat i autoritzat per les normes comunitàries i amb instal·lacions destinades a la realització dels controls veterinaris previs a la importació o exportació.

25. Centre d'inspecció: qualsevol instal·lació o centre diferenciat inclòs en un punt d'inspecció fronterera on es realitzin els controls veterinaris previs a la importació. Aquests centres sempre han d'estar inclosos en els recintes duaners corresponents. Així mateix, s'entén com a centre d'inspecció qualsevol recinte autoritzat per l'òrgan competent a l'Administració General de l'Estat on s'efectuïn controls veterinaris de les mercaderies objecte d'exportació.

26. Centre de quarantena: local autoritzat, constituït per una o diverses unitats separades operativament i físicament, inclòs o adscrit a un punt d'inspecció fronterera, destinat a la introducció d'animals amb la mateixa situació sanitària, per mantenir-los en aïllament i observació clínica a la espera que es dictamini sobre la seva situació sanitària.

27. Rastreig: introducció d'animals de l'espècie susceptible a una malaltia epizootica en tots els allotjaments d'una explotació o, si s'escau, d'una zona sanejada, on van romandre animals afectats per la malaltia, per tal d'evidenciar la no-persistència de l'agent causal.

28. Residus en productes d'origen animal: qualsevol substància, inclosos els seus metabòlits, que roman en les produccions o en l'animal, i, després del sacrifici, en qualsevol dels seus teixits, com a resultat d'un tractament, ingesta o exposició de l'animal a la substància, inclosos els contaminants ambientals, o com a resultat de l'administració de substàncies o productes no autoritzats.

29. Residus d'especial tractament: els envasos de medicaments, les vacunes, els medicaments caducats, les xeringues d'un sol ús i tota mena d'estrís d'exploració o aplicació, i també el material quirúrgic d'un sol ús.

30. Subproductes d'explotació: tot material orgànic eliminable generat en l'explotació d'animals, com ara fems, purins, jaços i pinsos alterats no aptes per al consum.

31. Vector: mitjà transmissor, mecànic o biològic, que serveix de transport d'agents patògens d'un animal a un altre.

32. Zoonosi o antropozoonosi: malaltia que es transmet dels animals a l'home, i viceversa, de manera directa o indirecta.

Article 4. *Principi de proporcionalitat.*

Les mesures que adoptin les administracions públiques en l'àmbit d'aquesta Llei, per a la protecció i la defensa sanitàries dels animals, han de ser proporcionals al resultat que es pretengui obtenir, prèvia avaluació del

risc sanitari, d'acord amb els coneixements tècnics i científics en cada moment, i han de tenir en compte l'objectiu de reduir al mínim, en la mesura que sigui possible, els efectes negatius que puguin tenir sobre el comerç d'animals i els seus productes.

Article 5. *Obligació de comunicació.*

Qualsevol persona, física o jurídica, pública o privada, està obligada a comunicar a l'autoritat competent, de manera immediata i, en tot cas, en la forma i dins els terminis establerts, tots els focus de què tingui coneixement de malalties de caràcter epizootic, o que per la seva especial virulència, extrema gravetat o ràpida difusió impliquin un perill potencial de contagi per a la població animal, inclosa la domèstica o silvestre, o un risc per a la salut pública o per al medi ambient. En els casos en què no es prevegi un termini específic en la normativa aplicable, el termini és de 24 hores com a màxim per a les malalties de declaració obligatòria.

També és obligatòria la comunicació de qualsevol procés patològic que, fins i tot sense reunir aquestes característiques, ocasioni la sospita de ser una malaltia de les incloses a les llistes de malalties de declaració obligatòria.

Igualment, s'han de comunicar tots els fets o activitats que suposin una sospita de risc i un perill greu per a la salut humana, animal o per al medi ambient en relació amb els productes zoonosanitaris i per a l'alimentació animal.

Aquest principi afecta, d'una manera especial, els laboratoris privats de sanitat animal, en relació amb les mostres que processin.

Article 6. *Coordinació de la sanitat animal.*

Les administracions públiques han d'adoptar els programes i les actuacions necessaris en matèria de sanitat animal, en l'àmbit de les seves competències respectives. La coordinació en matèria de sanitat animal inclou:

a) L'establiment d'índexs o criteris mínims comuns per avaluar les necessitats dels programes sanitaris per espècies animals i produccions, en funció dels mapes epizootiològics.

b) La determinació de les finalitats o els objectius mínims comuns en matèria de prevenció, promoció i assistència sanitària veterinària.

c) L'establiment de criteris mínims comuns d'avaluació de l'eficàcia dels programes zoonosanitaris.

TÍTOL II

Prevenió, lluita, control i eradicació de les malalties dels animals

CAPÍTOL I

Prevenió de les malalties dels animals

Article 7. *Obligacions dels particulars.*

1. Els propietaris o responsables dels animals, comerciants, importadors, exportadors, transportistes, i els professionals que exerceixin activitats relacionades amb la sanitat animal, siguin persones físiques o jurídiques, han de:

a) Vigilar els animals, els productes d'origen animal, els productes per a l'alimentació animal, els productes zoonosanitaris i, en general, els altres medis relacionats amb la sanitat animal, que tinguin o hagin tingut sota la seva responsabilitat.

b) Facilitar tota classe d'informació que els sigui requerida per l'autoritat competent sobre l'estat sanitari dels animals i els productes d'origen animal, els productes zoonosanitaris, els productes per a l'alimentació animal i, en general, els altres medis relacionats amb la sanitat animal, que tinguin o hagin tingut sota la seva responsabilitat.

c) Aplicar i dur a terme totes les mesures sanitàries imposades per la normativa vigent en cada cas, i també les mesures sanitàries obligatòries que s'estableixin per prevenir les malalties dels animals, o consentir la seva aplicació, i també posar els mitjans necessaris perquè es puguin realitzar aquestes mesures amb les degudes garanties de seguretat, tant per als animals objecte d'aquelles, com per al personal que les executi.

d) Tenir degudament identificats els animals, en la forma i les condicions que imposa la normativa aplicable.

e) Comunicar a les administracions públiques, dins el termini i en la forma escaient, les dades sanitàries que exigeix la normativa aplicable en cada cas, especialment les relatives a naixements, morts, entrades i sortides d'animals, i també l'aparició reiterada d'animals morts de la fauna silvestre.

f) Procedir a l'eliminació o destrucció dels cadàvers d'animals i altres productes d'origen animal, que tinguin sota la seva responsabilitat, en la forma i les condicions establertes en la normativa aplicable en cada cas.

g) No abandonar els animals que tinguin sota la seva responsabilitat, o els seus cadàvers.

h) Complir adequadament les obligacions relatives als medicaments veterinaris, en especial el control i la deguda observança dels terminis d'espera establerts en cas de tractament dels animals amb els medicaments.

i) Assumir els costos derivats de la custòdia, el transport, l'emmagatzemament, l'alimentació, el sacrifici, la destrucció i, en general, de tota mena, en relació amb els seus animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal, que tinguin sota la seva responsabilitat i derivin de les mesures sanitàries, incloses les de salvaguarda i les cautelars que puguin adoptar les autoritats competents.

j) Sol·licitar els certificats o la documentació sanitària exigibles per a la importació i l'exportació, en la forma i les condicions previstes per reglament. Així mateix, correspon a l'importador o exportador assumir els costos derivats de la custòdia, el transport, l'emmagatzemament, l'alimentació, el sacrifici, la destrucció i, en general, de tota mena, en relació amb els animals, els productes d'origen animal, els productes zoonosanitaris i els productes per a l'alimentació animal, que tinguin com a destinació la importació o l'exportació, fins que es realitzi la inspecció veterinària en frontera que preveu el capítol II d'aquest títol i, si s'escau, posteriorment.

k) Mantenir en bon estat sanitari els seus animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal i, si s'escau, fer les revisions i les modificacions en les instal·lacions que disminueixin el risc d'aparició de malalties.

l) Mantenir les condicions sanitàries adequades de les espècies cinegètiques, a fi d'evitar l'aparició de malalties.

m) Comunicar a l'autoritat competent les malalties dels animals a què es refereix l'article 5, de què tingui sospita.

n) En general, complir les obligacions que la normativa aplicable els imposi en matèria de sanitat animal.

2. En les integracions també són obligacions de l'integrador i de l'integrat les següents:

a) L'integrador ha de:

1r Comunicar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma en què radiqui la relació de les explotacions que té integrades, amb les seves ubicacions respectives.

2n Vetllar per la correcta sanitat dels animals i el seu transport adequat, i també vetllar perquè els medicaments veterinaris i les pautes d'aplicació es corresponguin amb la normativa establerta, i ser-ne el responsable.

3r Comunicar a l'autoritat competent les malalties dels animals a què es refereix l'article 5, esdevingudes en les explotacions dels seus integrats i de les quals tingui sospita.

4t Cerciorar-se que els animals o els productes obtinguts en l'explotació estiguin en condicions sanitàries adequades en posar-los al mercat i que el seu transport compleixi les condicions de sanitat i protecció animal establertes per la normativa aplicable.

b) I a l'integrat, per la seva part, li correspon:

1r Comunicar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma en què radiqui la identificació de l'integrador.

2n Vetllar per la cura sanitària del bestiar dipositat en la seva explotació per l'integrador, de manera conjunta amb aquest, especialment pel seu adequat maneig i higiene, i l'aplicació correcta de la medicació, seguint les pautes indicades pel servei d'assistència veterinària de l'integrador, i també complir i fer complir les normes sanitàries pel que fa a l'entrada a l'explotació de persones i vehicles.

3r Comunicar a l'integrador qualsevol sospita de qualsevol malaltia infecciosa que afecti els animals dipositats per aquest en la seva explotació.

Article 8. *Mesures sanitàries de salvaguarda.*

1. Per prevenir la introducció o difusió al territori nacional de malalties dels animals de declaració obligatòria previstes en el Codi Zoonosanitari Internacional de l'Oficina Internacional de Epizooties o en la normativa nacional o comunitària, en especial d'aquelles d'alta difusió, o per prevenir l'extensió d'aquestes malalties en cas d'existència de casos sospitosos o confirmats o de greu risc sanitari, l'Administració General de l'Estat o els òrgans competents de les comunitats autònomes, d'ofici o a instància de la primera, poden adoptar les mesures cautelars següents:

a) Prohibició cautelar del moviment i el transport d'animals i productes d'origen animal o subproductes d'explotació, en una zona o territori determinats o en tot el territori nacional, prohibició cautelar de l'entrada o sortida d'aquells en explotacions, o la seva immobilització cautelar en llocs o instal·lacions determinats.

b) Sacrifici obligatori d'animals.

c) Confiscació i, si s'escau, destrucció obligatòria de productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal, en una zona o territori determinats o a tot el territori nacional.

d) Confiscació i, si s'escau, sacrifici dels animals que no compleixin la normativa sanitària o d'identificació vigent.

e) Suspensió cautelar de la celebració de qualssevol certàmens o concentracions de bestiar, en una zona o territori determinats, o a tot el territori nacional.

f) Suspensió cautelar de les activitats cinegètiques o pesqueres.

g) Realització d'un programa obligatori de vacunacions.

h) Prohibició o limitacions de la importació o entrada a Espanya, o de sortida o exportació del territori nacional, d'animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal, o el canvi o restriccions del seu ús o destinació, amb transformació o sense.

i) La suspensió de les autoritzacions, la prohibició transitòria o el tancament temporal dels establiments

d'elaboració, fabricació, producció, distribució, dispensació o comercialització de productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal, i també el tancament o la suspensió temporal d'escorxadors o centres on es realitzi el sacrifici dels animals, centres de neteja i desinfecció, i altres establiments relacionats amb la sanitat animal.

j) En general, totes les mesures, incloses la desinfecció o desinsectació, necessàries per prevenir la introducció al territori nacional de malalties dels animals de declaració obligatòria, en especial d'aquelles d'alta difusió, o l'extensió d'aquestes malalties en cas d'existència de casos sospitosos o confirmats, i també en situacions de greu risc sanitari.

2. En cas que aquestes mesures afectin o es refereixin a un Estat membre de la Unió Europea i, si s'escau, a tercers països, en especial la prohibició de l'entrada a Espanya de determinats animals o productes d'origen animal, s'ha de sol·licitar prèviament a la Comissió Europea l'adopció de les mesures que siguin necessàries. Fins que la Comissió Europea adopti les mesures o la decisió corresponents, es poden establir provisionalment les que es considerin imprescindibles.

3. El ministeri competent ha d'informar la Comissió Europea i els altres estats membres o tercers països afectats, per mitjà del curs corresponent, sobre les mesures adoptades o que s'hagin d'adoptar de conformitat amb el que disposa aquest article.

Article 9. *Plans de gestió d'emergències sanitàries.*

A fi de perfeccionar la capacitat de resposta de totes les estructures del sistema d'alerta sanitària veterinària davant l'aparició d'emergències sanitàries greus, avaluar els riscos sanitaris, elaborar protocols, preparar les mesures de coordinació, dissenyar les polítiques, procediments i tasques, prevenir la dotació estratègica, mobilització de recursos, educació, capacitació, informació i treball comunitari, les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'establir i desenvolupar, de manera coordinada, simulacres i exercicis de simulació d'emergències sanitàries, tant empíriques com en escenaris reals.

Article 10. *Introducció de material infeccios.*

La introducció al territori nacional de material infeccios, sigui quina sigui la seva destinació posterior, requereix l'autorització prèvia del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Article 11. *Deure d'informació.*

Les administracions públiques s'han de proporcionar entre si la informació que necessitin sobre l'activitat que porten a terme en l'exercici de les seves pròpies competències, en particular pel que fa a l'abast i la intensitat de les epizooties i zoonosis, i d'aquelles altres que tinguin una especial incidència i hagin estat detectades en el seu àmbit territorial, i també de les mesures sanitàries adoptades.

CAPÍTOL II

Intercanvis amb tercers països

Article 12. *Inspeccions en frontera.*

1. La importació d'animals, productes d'origen animal i productes zoonosanitaris, sigui quina sigui la seva destinació posterior, o l'entrada d'altres elements que

puguin representar un risc sanitari greu i la seva inspecció, només s'ha de fer per mitjà dels punts d'inspecció fronterers o dels centres d'inspecció autoritzats a aquest efecte, i en el cas dels productes per a l'alimentació animal, per mitjà dels punts d'entrada autoritzats a aquest efecte per l'Administració General de l'Estat.

L'exportació d'animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal, sigui quina sigui la destinació posterior, i la inspecció, s'ha de fer només a través dels punts d'inspecció fronterers o dels centres d'inspecció, recintes o punts de sortida autoritzats a aquest efecte per l'Administració General de l'Estat.

2. Les mercaderies a què es refereix l'apartat anterior han de ser inspeccionades, i les inspeccions o proves sanitàries s'han de dur a terme en els punts d'inspecció fronterers, centres d'inspecció, punts o recintes a què es refereix l'apartat anterior. En les exportacions, les inspeccions o proves sanitàries també es poden iniciar en els establiments de producció autoritzats a aquest efecte per l'Administració General de l'Estat. En tot cas, és necessària l'autorització sanitària corresponent per ser despatxats per les duanes.

3. Aquests punts d'inspecció fronterers, centres, punts o recintes han d'estar dotats de locals, mitjans i personal necessaris per a la realització de les inspeccions pertinents de les mercaderies esmentades a l'apartat 1 i, en cas que estiguin autoritzats per a l'entrada d'animals, de l'espai suficient i mitjans per al compliment de les normes de benestar animal. Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat han de vetllar per la idoneïtat d'aquestes instal·lacions i establir les adaptacions que siguin procedents.

4. Els animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal, subjectes a inspecció veterinària en frontera, són els establerts en la corresponent normativa d'aplicació en cada cas.

Article 13. *Importació.*

1. Els òrgans competents i, si s'escau, els inspectors sanitaris actuants, han d'adoptar les mesures procedents, d'entre les que preveu l'article 8, a la importació d'animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal en què concurri algun dels casos següents:

- a) Estigui prohibit introduir-los.
- b) Quan hi hagi evidència, o sospita fonamentada, per als no prohibits, que estan afectats per malalties dels animals, que contenen residus superiors als límits màxims autoritzats o que estan acompanyats de documentació o certificats sanitaris presumptament falsos o incorrectes.
- c) Quan hi hagi evidència, o sospita fonamentada, d'incompliment de la normativa vigent del fet que derivi o pugui derivar un risc sanitari greu. En aquest cas, s'han de traslladar les mesures adoptades a la comunitat autònoma on estigui ubicat el punt d'inspecció fronterer, centre d'inspecció autoritzat o punt d'entrada corresponent.

En aquests casos es pot adoptar com a mesura cautelar addicional la reexpedició immediata a un país tercer, amb confiscació provisional, si escau, de la documentació sanitària.

2. Totes les despeses que s'originin com a conseqüència de l'aplicació d'aquestes mesures són a càrrec de l'importador. No obstant això, sempre que el nivell de garantia sanitària no es vegi afectat, s'ha de concedir a l'importador la possibilitat de triar, entre les mesures esmentades a l'apartat anterior, aquella o aquelles que consideri més oportunes.

3. Els controls veterinaris en els punts d'inspecció fronterers tenen caràcter únic. Una vegada realitzats, s'ha d'emetre un certificat oficial veterinari que ha d'acompanyar la mercaderia en els desplaçaments interns. Aquest certificat substitueix el certificat sanitari oficial establert per al moviment intern.

No obstant això, disposicions comunitàries o nacionals poden establir procediments de control reforçats en casos determinats.

Article 14. *Exportació.*

1. En les exportacions, després de fer les inspeccions i els controls sanitaris que preveu l'article 12, s'ha d'expedir o denegar el certificat sanitari corresponent, segons escaigui, per part del personal competent a aquest efecte del punt d'inspecció fronterer, centre d'inspecció, recinte o punt de sortida de què es tracti.

2. Quan per exigències d'un tercer país importador es requereixi la realització d'altres proves o controls sanitaris, previs als que estableix l'apartat anterior, aquests els pot fer l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat, directament o per mitjà d'entitats acreditades a aquests efectes.

3. L'exportació sense la prèvia obtenció del certificat sanitari és responsabilitat exclusiva de l'exportador.

Article 15. *Procediment.*

1. El procediment per a la realització de les inspeccions i els controls previs a la importació o exportació, que regula aquest capítol s'inicia a sol·licitud de l'interessat o d'ofici.

2. La realització de les inspeccions i els controls previs a la importació està subjecta a la liquidació prèvia de les taxes corresponents.

CAPÍTOL III

Lluita, control i eradicació de malalties dels animals

Article 16. *Obligacions dels particulars.*

1. Corresponen als titulars d'explotacions ramaderes, incloses les cinegètiques i, en general, als propietaris o responsables d'animals, inclosos els silvestres, les obligacions següents:

- Mantenir els animals en bon estat sanitari.
- Aplicar les mesures sanitàries obligatòries que s'estableixin per lluitar, controlar o eradicar les malalties dels animals, o consentir la seva aplicació, i també posar els mitjans necessaris perquè es puguin portar a terme aquestes mesures amb les degudes garanties de seguretat, tant per als animals objecte d'aquestes, com per al personal que les executi.
- Efectuar les revisions i les modificacions a les instal·lacions, que disminueixin el risc d'aparició de malalties.
- Mantenir l'equilibri de la fauna silvestre en els aspectes sanitaris.

2. En les integracions, correspon el compliment de les obligacions que preveu l'apartat anterior:

- A l'integrat mentre els animals romanguin en l'explotació, llevat que el poder de decisió últim respecte de l'obligació de què es tracti sigui de l'integrador, i l'execució o l'aplicació l'hagi de fer l'integrat, cas en què correspon a ambdós solidàriament el compliment.
- A l'integrador en la resta de casos.

3. Els comerciants, importadors o exportadors han de mantenir en bon estat sanitari els seus animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal, i, si s'escau, executar les mesures sanitàries obligatòries que s'estableixin davant la sospita o confirmació d'una malaltia animal, i també fer les revisions i modificacions a les instal·lacions que disminueixin el risc de difusió de malalties.

Article 17. *Actuacions immediates en cas de sospita.*

1. La comunicació a què es refereix l'article 5 dóna lloc a una intervenció d'urgència de l'autoritat competent, que s'ha de personar en el lloc del presumible focus i emetre un diagnòstic clínic preliminar, amb presa, si escau, de les mostres que la situació requereixi i tramesa immediata de les preses al laboratori de diagnòstic corresponent o, si s'escau, al laboratori nacional de referència de la malaltia la incidència de la qual se sospita.

Així mateix, s'han d'adoptar les mesures de precaució encaminades a evitar la possible difusió del focus i a establir la identificació de la malaltia, les quals, a més de les previstes en la normativa vigent d'aplicació en cada cas, poden ser les següents:

- Immobilització dels animals en l'explotació afectada o en les instal·lacions habilitades a aquest efecte.
- Censament oficial de tots els animals de l'explotació intervinguda i, si s'escau, marcatge especial dels animals, alhora, de manera particular, fins i tot tenint una identificació ajustada a la normativa vigent. Així mateix, es poden senyalitzar les explotacions, els mitjans de transport relacionats amb el focus o les zones sotmeses a un control especial.
- Prohibició temporal d'entrada o sortida de l'explotació o recinte d'animals de qualsevol espècie, de productes d'origen animal, de productes per a l'alimentació animal, estris, fems i, en general, de qualsevol producte, substància, subproductes d'explotació o residus d'especial tractament, que puguin ser susceptibles de vehicular l'agent patògen productor del focus.
- Prohibició temporal d'entrada o sortida de l'explotació o recinte de vehicles, o restricció, si s'escau, i determinació de les condicions higienicosanitàries que s'han de complir.
- Prohibició temporal d'entrada de persones o determinació de les mesures higièniques pertinents que siguin necessàries per reduir el risc de propagació de l'agent patògen o vector, a què ha de sotmetre qualsevol persona que entri o surti de l'explotació o el recinte.
- Suspensió temporal de les autoritzacions, quan escaigui, per al funcionament d'establiments comercials o de transport d'animals, productes d'origen animal, productes zoonosanitaris i productes per a l'alimentació animal, i també, si s'escau, de les habilitacions per expedir certificats sanitaris.
- El sacrifici obligatori dels animals malalts i sospitosos, i també, segons els casos, la destrucció dels cadàvers d'animals, productes d'origen animal i productes per a l'alimentació animal, o qualsevol material susceptible de vehicular l'agent patògen. En els espais naturals pot consistir en el control i la disminució de les poblacions de les espècies afectades.
- L'establiment en el lloc del presumible focus, i en una àrea al voltant d'aquest, d'un programa de lluita contra vectors quan la naturalesa de la malaltia ho aconselli.

La sistemàtica de les mesures d'intervenció s'ha d'adaptar a les peculiaritats de la situació en els casos de confinament al domicili del propietari dels seus animals de companyia, o quan la incidència sanitària hagi sorgit en deveses o pastius, zones de muntanya i espais natu-

rals delimitats, o quan afectin el transport de bestiar o animals en règim de transhumància, i s'han d'adoptar les mesures complementàries d'emergència que cada situació requereixi.

Els cadàvers dels animals morts i sacrificats s'han d'eliminar de manera higiènica o, si s'escau, s'han de destruir d'acord amb el que disposa la normativa vigent, llevat de les parts de l'animal que, en aplicació d'aquella, s'hagin de conservar. Posteriorment, s'ha de procedir a la neteja de les instal·lacions ramaderes, i també a aplicar mesures de desinfecció i desinsectació, i a la destrucció de totes les matèries presumptament contaminants, llevat d'aquelles que la normativa vigent especifiqui. La reposició d'animals ha de ser vigilada i no es pot autoritzar fins que no s'hagin fet, si s'escau, els mostreigs i rastreigs de comprovació.

2. La intervenció també pot comprendre l'establiment de zones de protecció, vigilància i, si escau, de seguretat, amb graus d'exigència diferents en l'extensió i en les mesures aplicables en aquestes zones sobre immobilització, controls de moviment d'animals, desinfecció, desratització, prohibició temporal de certàmens i concentracions ramaderes, i també la comprovació de l'estat sanitari de cada explotació, que pot incloure les recerques diagnòstiques pertinents. Sense perjudici d'això, sempre que les condicions sanitàries i la normativa aplicable en cada cas ho permetin, i de manera restrictiva, l'autoritat competent pot permetre el moviment d'animals procedents de la zona de vigilància o de seguretat. En casos excepcionals es pot recórrer a la vacunació, amb l'autorització prèvia, si s'escau, de la Unió Europea.

3. L'òrgan competent en cada cas ha de procedir, amb la màxima brevetat, a donar per finalitzades, o a reforçar o ampliar, si és necessari, les mesures cautelars adoptades, dins els límits geogràfics de la zona de protecció, vigilància i, si s'escau, de seguretat, que es determinin, fins a l'extinció de la sospita o el focus i la desaparició consegüent del risc de propagació de la malaltia.

Article 18. *Confirmació i declaració oficial de la malaltia.*

1. La confirmació definitiva de l'existència de la malaltia determina que la comunitat autònoma faci la declaració obligatòria oficial de la seva existència, en els termes que estableixi la normativa d'aplicació, i n'efectuï la notificació oficial al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, i ha d'actuar de la manera establerta en cada cas i procedir a la ratificació, complementació o rectificació de les mesures a què es refereix l'article anterior.

2. Quan la confirmació ho sigui d'una malaltia recollida a les llistes de declaració obligatòria o subjectes a restriccions intracomunitàries o internacionals, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de procedir a comunicar, en la forma i dins els terminis establerts, la incidència a les autoritats sanitàries de la Unió Europea, i també a les de països tercers i organismes internacionals amb els quals hagi concertat l'eventualitat. Així mateix, quan la confirmació ho sigui d'una zoonosi inclosa a la llista A del Codi Zoonosari Internacional de l'Oficina Internacional d'Epizooties, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ho ha de comunicar al Ministeri de Sanitat i Consum.

3. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de comunicar al Comitè Nacional del sistema d'alerta sanitària veterinària el conjunt de mesures adoptades per a l'eradicació del focus epizootic, a fi que per part de l'esmentat òrgan puguin ser analitzades i avaluades. A aquest efecte, aquest ha de fer un seguiment dels resultats que s'obtinguin i formular les propostes o pautes d'actuació corresponents.

Article 19. *Tractaments i vacunacions.*

1. En els casos en què la vacunació o un altre tractament dels animals estiguin prohibits per la Unió Europea, l'autoritat competent ha de remetre la sol·licitud d'aplicació dels tractaments o les vacunacions que puguin ser considerats d'emergència o de necessitat urgent al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, que ha de sol·licitar, si s'escau, l'autorització corresponent a les instàncies comunitàries europees competents.

2. L'Administració General de l'Estat pot establir, per a tot el territori nacional, escoltades les comunitats autònomes, i com a conseqüència d'acords presos al si de la Unió Europea o per aplicació de programes d'harmonització sanitària internacional, calendaris o pautes de vacunacions, tractaments o mesures de simple diagnòstic, que s'han de practicar obligatòriament, igual com les prohibicions que a aquests efectes es puguin considerar pertinents per la seva potencial perillositat o perquè alteren l'efectivitat i la sensibilitat de les tècniques habituals de diagnòstic.

3. Així mateix, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, escoltat el Comitè Nacional del sistema d'alerta sanitària veterinària pot establir, en els casos en què no hi hagi normativa comunitària dictada sobre això i sempre que es tracti de malalties amb greu perill sanitari per al territori nacional, les malalties en les quals estiguin prohibits la vacunació o el tractament, i també l'aplicació de vacunes i tractaments que tenen caràcter obligatori i les condicions particulars en les quals s'ha de fer l'aplicació.

4. Les vacunes i els productes per a tractaments que siguin d'obligada aplicació, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, han de ser contrastats prèviament pel laboratori de referència corresponent, nacional o, si s'escau, europeu.

5. L'Administració General de l'Estat pot disposar d'un banc de vacunes de les malalties de la llista A del Codi Zoonosari Internacional de l'Oficina Internacional d'Epizooties.

Article 20. *Sacrifici obligatori.*

1. Tant en fase de sospita, com una vegada confirmat el diagnòstic de la malaltia per l'autoritat competent de què es tracti, es pot establir el sacrifici obligatori dels animals sospitosos, malalts, que corrin el risc de ser afectats, o respecte dels quals sigui necessari com a resultat d'enquestes epidemiològiques, com a mesura per preservar de la malaltia i quan es tracti d'una malaltia d'alta difusió i de difícil control, o quan es consideri necessari.

2. El sacrifici d'animals s'ha de fer en escorxadors o instal·lacions autoritzats a aquest efecte. Per a la realització del sacrifici dels animals en escorxadors és necessari l'informe previ de l'Administració sanitària de la comunitat autònoma corresponent. No obstant això, es pot autoritzar el sacrifici «in situ» si hi ha risc de difusió de la malaltia o si les circumstàncies sanitàries ho fan necessari.

3. Per reglament s'ha de regular la destrucció i el trasllat, quan així sigui necessari, dels cadàvers dels animals i, si s'escau, dels materials contaminants.

4. El sacrifici d'animals silvestres s'ha d'adaptar a les especials circumstàncies del medi on estan. Aquesta intervenció es pot limitar a un control de la població fins a un grau suficient que assegurï el mínim risc de difusió de la malaltia.

5. No obstant això, l'autoritat competent pot establir determinades excepcions al sacrifici obligatori d'animals per a la preservació de recursos genètics en perill d'extinció, sempre que es mantinguin les adequades mesures sanitàries i això no afecti la sanitat dels animals, les persones o el medi ambient.

Article 21. Indemnitzacions.

1. El sacrifici obligatori dels animals i, si s'escau, la destrucció dels mitjans de producció que es considerin contaminats dona lloc a la indemnització corresponent per l'autoritat competent, en funció dels barems aprovats oficialment i en la forma i les condicions establerts per reglament.

2. Són indemnitzables els animals que morin per una causa directa després d'haver-los sotmès a tractaments o manipulacions preventius o amb finalitats de diagnòstic o, en general, els que hagin mort en el context de les mesures de prevenció o lluita contra una malaltia com a conseqüència de l'execució d'actuacions imposades per l'autoritat competent.

Igualment, són indemnitzables altres perjudicis greus que es produeixin, com ara avortaments o incapacitats productives permanents, sempre que es demostrï i s'acrediti la relació causa-efecte amb el tractament aplicat.

3. Per tenir dret a la indemnització, el propietari dels animals o dels mitjans de producció ha d'haver complert la normativa de sanitat animal aplicable en cada cas.

Article 22. Sanejament dels focus.

1. Una vegada efectuat el sacrifici i l'eliminació higiènica dels cadàvers, aliments i qualsevol altre material de risc, el propietari ha de sotmetre les instal·lacions a un procés de neteja, desinfecció, desinsectació, desratització i obres d'adequació sanitària, si són necessàries.

2. Aquesta actuació s'ha de complementar amb l'evacuació dels subproductes d'explotació, i s'ha de determinar el tractament previ per destruir els agents patògens de la malaltia que puguin sobreviure en aquests materials.

3. S'han d'establir per reglament les mesures sanitàries de desinfecció específica, i també, si s'escau, els períodes de buidatge sanitari durant els quals les explotacions han d'estar tancades i precintades.

Article 23. Repoblació de l'explotació.

Una vegada finalitzades les tasques de buidatge i sanejament de l'explotació afectada, l'òrgan competent ha de supervisar la realització d'un rastreig, en cas que sigui possible, previ a la repoblació de l'explotació, amb un nombre reduït d'animals, amb el compliment de les normes que s'estableixin per a cada malaltia. La repoblació s'autoritza una vegada comprovada l'absència de risc de persistència de l'agent patògen.

Article 24. Extinció oficial de la malaltia.

1. La declaració oficial de l'extinció de la malaltia l'ha de fer el mateix òrgan i procediment pel qual se'n va declarar l'existència, una vegada realitzades totes les mesures d'intervenció i sanejament, i transcorreguts els terminis que en cada cas es determinin.

2. L'extinció comporta l'anul·lació de les mesures sanitàries adoptades, sense perjudici de l'establiment de les mesures precautòries que es considerin procedents.

3. L'extinció l'ha de comunicar el ministeri competent, per mitjà del curs corresponent, a la Comissió Europea, i també als països tercers i organismes internacionals als quals s'hagi notificat la declaració de la malaltia.

Article 25. Programes nacionals de prevenció, control, lluita i eradicació de malalties dels animals.

1. S'han de sotmetre a programes nacionals de prevenció, control, lluita i eradicació de malalties dels ani-

mals les que determini l'Administració General de l'Estat, consultades amb caràcter previ les comunitats autònomes i consultat el Comitè Nacional del sistema d'alerta sanitària veterinària, en funció de les repercussions econòmiques sanitàries i socials. Aquests programes es regeixen pel que disposa aquest article i els és aplicable, en defecte de previsió expressa, el que regula aquest capítol.

2. Quan el desenvolupament dels programes estableixi el sacrifici obligatori dels animals afectats, aquests, degudament marcats i identificats, han de ser sacrificats immediatament o, si s'escau, en el termini que determini la normativa aplicable. En aquests casos, el sacrifici dels animals i la indemnització es regeixen pel que disposen els articles 20 i 21.

Article 26. Situacions d'emergència sanitària.

En situacions excepcionals en què hi hagi un greu perill d'extensió al territori nacional d'epizooties o zoonosis d'alta transmissibilitat i difusió, la declaració de la malaltia per l'autoritat competent faculta l'Administració General de l'Estat per exercir, si s'escau, i de forma motivada, les funcions necessàries per a l'adopció de mesures urgents tendents a impedir-ne de manera eficaç la transmissió i propagació a la resta del territori nacional, especialment les que preveu aquest títol, i també a vetllar per l'adequada execució, coordinació i seguiment d'aquelles fins al restabliment de la normalitat sanitària en tot el territori nacional, incloent-hi l'actuació de les Forces i els Cossos de Seguretat de l'Estat, segons l'autoritat que la Constitució i les lleis li atorguen.

CAPÍTOL IV**Comitè Nacional del sistema d'alerta sanitària veterinària****Article 27. Naturalesa.**

El Comitè Nacional del sistema d'alerta sanitària veterinària és l'òrgan de coordinació, en matèria de sanitat animal, entre el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i les comunitats autònomes.

Article 28. Composició i funcions.

1. El Comitè Nacional del sistema d'alerta sanitària veterinària té la composició que es determini per reglament, i en formen part representants de l'Administració General de l'Estat i de cada una de les comunitats autònomes i, si s'escau, de les entitats locals.

2. Les funcions principals del Comitè són les següents:

a) Coordinar les actuacions entre les diferents administracions, en matèria de sanitat animal.

b) Estudiar les mesures per a la prevenció, control, lluita i eradicació de les malalties objecte dels programes nacionals.

c) Seguir l'evolució de la situació epidemiològica de les malalties dels animals, en l'àmbit nacional, europeu i internacional.

d) Proposar les mesures pertinents.

e) Proposar el procediment que cal seguir a la inspecció sanitària requerida per a l'exportació i prèvia a aquesta, a què es refereix l'article 12.

Les altres funcions, i el règim de funcionament del Comitè són els establerts per reglament.

3. Mitjançant acord del Comitè Nacional del sistema d'alerta sanitària veterinària, es pot crear un comitè consultiu de sanitat animal, adscrit a aquell, en el qual estan

representades les organitzacions i les associacions agràries d'àmbit nacional de més representativitat i, si s'escau, l'Organització Col·legial Veterinària, les funcions principals del qual són les d'assessorar el Comitè Nacional del sistema d'alerta sanitària veterinària en totes les qüestions que li siguin sol·licitades, i també elevar a la seva consideració totes les qüestions que es considerin oportunes. En els casos en què s'hagin de tractar al comitè consultiu temes que afectin un sector específic, també s'hi han d'integrar les principals associacions o organitzacions nacionals representatives del sector.

CAPÍTOL V

Laboratoris

Article 29. *Laboratoris nacionals de referència.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de designar els laboratoris estatals de referència, el caràcter dels quals és necessàriament públic, de:

- Les malalties dels animals de declaració obligatòria.
- Les anàlisis i els controls sobre els productes zoonosanitaris, en especial els medicaments veterinaris, i sobre les substàncies i els productes utilitzats en l'alimentació animal.
- Els residus en animals i en els productes d'origen animal dels medicaments veterinaris i les substàncies i els productes utilitzats en l'alimentació animal.
- Les anàlisis i els controls sobre els productes zoonosanitaris i altres mitjans utilitzats per a la prevenció, el control, la lluita i l'eradicació de les malalties dels animals.
- Les anàlisis i els controls en matèria de substàncies o productes no autoritzats.

2. Les funcions dels laboratoris nacionals de referència en la matèria específica per a la qual estan designats, a part de les que per reglament es determinin en cada cas, són les següents:

- Coordinar les actuacions necessàries amb els laboratoris de totes les administracions públiques, o privats homologats, a fi que les tècniques de laboratori siguin homogènies en tots aquests.
- Establir la col·laboració necessària amb els centres de recerca, públics o privats, nacionals, comunitaris o estrangers, quan aquests centres investiguin temes relacionats amb el laboratori de referència.
- Transferir als laboratoris oficials de les comunitats autònomes i de l'Administració General de l'Estat la informació i les noves tècniques que es duguin a terme als laboratoris de referència de la Unió Europea i de l'Oficina Internacional d'Epizooties.
- Fer les anàlisis o els assaigs que, a efectes pericials o amb altres finalitats, els siguin sol·licitats.
- Confirmar el diagnòstic de laboratori en els casos de sospita, o diagnosticats com a sospitosos o positius pels laboratoris oficials de les comunitats autònomes, quan es tracti de malalties de declaració obligatòria.
- Homologar els mètodes de diagnòstic dels laboratoris oficials de les comunitats autònomes als programes nacionals de prevenció, control, lluita i eradicació de les malalties dels animals.
- Organitzar proves comparatives i assaigs col·laboratius amb els laboratoris oficials de les comunitats autònomes.

Article 30. *Laboratoris oficials de les comunitats autònomes.*

Les comunitats autònomes poden establir els laboratoris de caràcter públic o, si s'escau, reconèixer o disig-

nar els de caràcter privat, competents per a l'anàlisi i el diagnòstic de les malalties dels animals, per a l'anàlisi i el control de les substàncies i els productes utilitzats en l'alimentació animal, i també per a l'anàlisi i el control dels residus d'aquestes substàncies i productes o medicaments veterinaris, tant en els animals com en els productes d'origen animal.

Article 31. *Caràcter oficial de les anàlisis.*

1. Només poden fer diagnòstics o anàlisis de malalties animals subjectes a programes nacionals de prevenció, control, lluita i eradicació, o de qualsevol procés patològic dels animals de presentació col·lectiva o gran difusió, els laboratoris nacionals de referència, els laboratoris de caràcter públic de les comunitats autònomes, o expressament reconeguts o designats a aquest efecte per aquestes, i els laboratoris oficials de l'Administració General de l'Estat. Aquests laboratoris només poden tenir sota el seu control o utilitzar productes de diagnòstic d'aquestes malalties.

2. Només tenen caràcter i validesa oficial les anàlisis efectuades pels laboratoris nacionals de referència i pels laboratoris de caràcter públic de les comunitats autònomes o expressament reconeguts o designats a aquest efecte per les comunitats autònomes, en relació amb les analítiques per a les quals hagin estat designats com a tals.

Article 32. *Laboratoris oficials de l'Administració General de l'Estat.*

1. Sense perjudici de les funcions pròpies dels laboratoris nacionals de referència, els laboratoris centrals de sanitat animal de l'Administració General de l'Estat tenen, dins el camp de la sanitat animal, les funcions següents:

- Emetre informe preceptiu de l'homologació, si s'escau, de les noves tècniques de diagnòstic o anàlisi de les malalties dels animals i de les bones pràctiques de laboratori dels laboratoris públics o privats que treballin en sanitat animal.
- Mantenir la soca de gèrmens patògens altament infecciosos i exòtics de risc elevat.
- Tenir a punt les tècniques de diagnòstic de les malalties produïdes pels agents patògens esmentats en el paràgraf anterior i, si s'escau, de qualsevol altra patologia o procés morbós que afecti la sanitat animal.
- Transferir la tecnologia científica als laboratoris que l'Administració determini en cada cas.
- Atendre la formació tècnica continuada del personal que treballi en qualsevol dels laboratoris oficials, tant de l'Administració General de l'Estat com de les comunitats autònomes.
- Actuar com a laboratori nacional de referència per al diagnòstic d'una malaltia determinada o de qualsevol altra patologia o procés morbós que afecti la sanitat animal, o mitjançant un mètode d'anàlisi específica, si no està designat un laboratori nacional de referència específic.

2. La resta de laboratoris oficials de l'Administració General de l'Estat pot portar a terme tasques de suport i col·laboració dels laboratoris nacionals de referència, dels laboratoris oficials de les comunitats autònomes i dels laboratoris centrals de sanitat animal.

Article 33. *Condicions mínimes de seguretat dels laboratoris.*

El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha de dictar les normes relatives a les con-

dicions mínimes de seguretat per a la sanitat animal que han de complir els laboratoris, públics o privats, que manegin material de risc i, especialment, pel que fa a:

- a) La infraestructura i els mitjans materials i personals adequats, i també la regulació del funcionament per minimitzar els riscos.
- b) Les normes de seguretat, d'acord amb el tipus de material amb què treballin.
- c) Els mitjans i les normes per a l'eliminació higiènica dels residus d'especial tractament que es produeixin.
- d) Les normes en l'experimentació amb animals.

Article 34. *Registre nacional de laboratoris de sanitat animal.*

L'Administració General de l'Estat ha de crear, a efectes informatius, un registre nacional de tots els laboratoris, públics i privats, que duguin a terme anàlisis relacionades amb la sanitat animal, sobre la base de la informació de què disposi i de la que aportin les comunitats autònomes.

Article 35. *Anàlisis en laboratoris d'un altre país.*

Per a la realització de qualsevol tipus d'anàlisi dels que preveu aquesta Llei, en un laboratori, públic o privat, ubicat fora del territori nacional i, en particular, d'anàlisis en matèria de malalties dels animals, s'ha de comunicar, amb caràcter previ a la tramesa de la mostra o mostres, als òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i de la comunitat autònoma corresponent.

TÍTOL III

Organització sanitària sectorial

CAPÍTOL I

Ordenació sanitària de les explotacions d'animals

Article 36. *Condicions sanitàries bàsiques.*

1. Les explotacions d'animals de nova instal·lació, o l'ampliació de les existents, han de complir les distàncies mínimes que s'estableixin respecte a poblacions, carreteres, camins i altres explotacions o instal·lacions que puguin representar una possible font o mitjà de contagi de malalties, a més de disposar de l'autorització prèvia de l'autoritat competent.

2. Les condicions sanitàries bàsiques que han de complir les explotacions d'animals són les que estableixi la normativa vigent. En tot cas, les explotacions intensives i els allotjaments en les extensives han d'estar aïllats, de manera que es limiti i es reguli sanitàriament el lliure accés de persones, animals i vehicles.

3. Per a l'autorització de qualsevol explotació animal de nova planta o ampliació de les existents, l'autoritat competent ha de donar preferència, en els casos en què hi hagi limitacions en la normativa vigent per establir-les o ampliar-les, a les explotacions o els sistemes productius que, per les seves característiques, mitjans o infraestructura, permetin garantir degudament les condicions sanitàries del bestiar o evitar la possible difusió de malalties, i han de posar una especial atenció a l'alta densitat ramadera.

4. La reposició d'animals a les explotacions s'ha de fer sempre amb animals de la mateixa qualificació sanitària o superior.

Article 37. *Eliminació de residus d'explotació.*

Qualsevol activitat d'explotació animal està supeditada a l'eliminació higiènica d'efluents, subproductes d'explotació, residus d'especial tractament i cadàvers, d'acord amb les normes de sanitat animal, salut pública i protecció del medi ambient.

Article 38. *Registre i llibre d'explotació.*

1. Totes les explotacions d'animals han d'estar registrades a la comunitat autònoma on radiquin, i les dades bàsiques d'aquests registres han de ser incloses en un registre nacional de caràcter informatiu.

2. Cada explotació d'animals ha de mantenir actualitzat un llibre d'explotació on s'han de registrar, com a mínim, les dades que disposi la normativa aplicable, del qual és responsable el titular de l'explotació.

Article 39. *Sistema nacional d'identificació animal.*

1. L'Administració General de l'Estat ha d'establir les bases i la coordinació d'un sistema nacional únic i homogeni d'identificació de les diferents espècies animals.

2. Els animals s'han d'identificar d'acord amb el que disposa a aquest efecte la normativa comunitària europea o amb el sistema establert per reglament pel Govern. L'obligatorietat de la identificació s'estén, així mateix, a les dosis seminals, els ous per a reproducció i els embrions de qualsevol espècie animal.

3. L'obligació d'identificació correspon als titulars de les explotacions ramaderes a les quals pertanyin els animals, o als propietaris o responsables dels animals.

CAPÍTOL II

Agrupacions de defensa sanitària ramadera

Article 40. *Requisits d'autorització.*

Per a l'inici de la seva activitat, les agrupacions de defensa sanitària ramadera han d'estar prèviament reconegudes per l'òrgan competent de la comunitat autònoma on radiquin; a aquest efecte han de tenir personalitat jurídica i estatuts propis, un programa sanitari comú autoritzat oficialment, complir les condicions que estableixi la normativa vigent, i estar sota la direcció tècnica d'un veterinari, com a mínim, que desenvolupi el programa sanitari.

Article 41. *Registre Nacional.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de crear, a efectes informatius, el Registre Nacional d'Agrupacions de Defensa Sanitària, que s'ha de nodrir de la informació que aportin les comunitats autònomes.

2. Les dades que reculli el Registre i el seu funcionament coordinat amb les comunitats autònomes s'han d'establir per reglament.

Article 42. *Extensió del programa sanitari de l'agrupació.*

En el cas que una agrupació de defensa sanitària ramadera compregui, com a mínim, el 60 per cent de les explotacions ubicades dins l'àrea geogràfica delimitada per les explotacions integrants de l'agrupació, o de l'àrea geogràfica prèviament determinada a aquest efecte per l'òrgan competent de la comunitat, totes les explotacions de bestiar de la mateixa espècie o d'espècies a què es refereixi l'agrupació, amb independència

del cens que tinguin, han de dur a terme el mateix programa sanitari autoritzat oficialment per a l'agrupació de defensa sanitària ramadera, en tots els aspectes relatius als programes nacionals o autonòmics de prevenció, control, lluita i eradicació de malalties dels animals.

Article 43. *Ajuts públics.*

Les administracions públiques, per fomentar la constitució d'agrupacions de defensa sanitària ramadera, poden habilitar línies d'ajuda encaminades a subvencionar els programes sanitaris.

CAPÍTOL III Qualificació sanitària

Article 44. *Qualificació sanitària d'explotacions.*

El Govern, consultades les comunitats autònomes, ha d'establir els criteris i els requisits per a la qualificació sanitària de les explotacions, i també per a la seva pèrdua i la suspensió.

Article 45. *Altres qualificacions sanitàries.*

La qualificació sanitària també la pot obtenir un municipi o, en general, una zona o un territori determinat, quan totes les explotacions integrants estiguin lliures d'una malaltia o estiguin qualificades sanitàriament.

CAPÍTOL IV Ordenació sanitària del mercat dels animals

SECCIÓ 1a COMERÇ, TRANSPORT I MOVIMENT PECUARI DINS DEL TERRITORI NACIONAL

Article 46. *Comerç d'animals.*

1. El comerç d'animals es regeix pel que disposen aquesta Llei i la resta de normativa aplicable.

2. Es prohibeix la venda ambulat d'animals, amb les excepcions que es puguin establir per reglament en consideració a l'espècie o espècies de què es tracti, o a la seva relació amb activitats esportives, culturals o cinegètiques, i sempre que s'asseguri l'absència de risc per a la sanitat animal i la salut pública.

Article 47. *Requisits dels mitjans de transport.*

1. Els mitjans de transport d'animals, llevat d'animals domèstics, han d'estar autoritzats, igual com l'empresa propietària, per la comunitat autònoma en la qual radiquin, complir les condicions higienicosanitàries i de protecció animal que s'estableixin per reglament, i també portar els rètols indicatius que escaigui en cada circumstància.

2. En tot cas, els conductors han de portar a bord del vehicle la documentació de trasllat pertinent que especifica aquesta Llei, i també de l'autorització administrativa a què es refereix l'apartat anterior.

3. Per reglament, el Govern pot establir un règim específic i simplificat per a l'autorització que preveu l'apartat 1, en el cas de l'apicultura, quan es tracti del trasllat de ruscs d'explotacions de petites dimensions.

Article 48. *Registre d'activitat.*

Les empreses que es dediquen al transport d'animals han de disposar per a cada vehicle d'un registre o suport informàtic que han de mantenir durant el període mínim d'un any, i on s'han de reflectir tots els desplaçaments d'animals realitzats, amb la indicació de l'espècie, el nombre, l'origen i la destinació.

Article 49. *Neteja i desinfecció.*

1. Els vehicles o mitjans de transport utilitzats, una vegada feta la descàrrega d'animals, llevat dels d'animals domèstics i els que traslladin els ruscs d'abelles, s'han de netejar de residus sòlids, s'han de rentar i desinfectar amb productes autoritzats al centre de neteja i desinfecció més proper habilitat per a aquesta finalitat, que ha d'expedir un justificant de la tasca efectuada, que ha d'acompanyar el transport.

2. En el cas de transports i descàrrega en escorxador, el vehicle ha de sortir de l'escorxador necessàriament buit, net i desinfectat.

3. Els escorxadors han de disposar, en les seves instal·lacions, d'un centre de neteja i desinfecció de vehicles de transport d'animals. S'han d'establir per reglament els requisits per a la seva instal·lació i les situacions exceptuades d'aquesta exigència.

Article 50. *Certificació oficial de moviment.*

1. Per al moviment d'animals, llevat dels domèstics, i per al moviment d'òvuls, semen o embrions, es requereix l'emissió d'un certificat sanitari d'origen emès per veterinari oficial o, si s'escau, per un veterinari autoritzat o habilitat a aquest efecte pels òrgans competents de les comunitats autònomes. No obstant això, la dita certificació no és necessària quan es traslladin animals de producció, òvuls, semen o embrions, d'una explotació a una altra, sempre que el titular d'ambdues i del bestiar, els òvuls, el semen o els embrions sigui el mateix, que les explotacions radiquin dins del mateix terme municipal, i que una d'aquestes no sigui un escorxador o un centre de concentració. En situacions de crisi o risc sanitari, especialment en cas de sospita o confirmació dins el municipi d'una malaltia de declaració o notificació obligatòria, l'autoritat competent pot suspendre pel temps necessari aquesta excepció, i establir la necessitat de certificació sanitària per a aquests moviments.

2. Les dades bàsiques del certificat sanitari i el seu període de validesa s'han d'establir per reglament.

3. El Govern o les comunitats autònomes dins el seu àmbit territorial poden regular per reglament, una vegada que estiguin implantades les xarxes de vigilància epidemiològica, excepcions sobre el certificat sanitari quan el document pugui ser substituït per un altre sistema que presenti les mateixes garanties, sempre que les característiques de l'espècie animal de què es tracti o la seva comercialització ho justifiquin.

4. Per al transport d'animals sotmesos a restriccions específiques o de productes de risc o en situació d'emergència sanitària, s'han d'establir certificats especials, segons les normes establertes per la normativa d'aplicació en cada cas.

Article 51. *Moviment d'animals entre comunitats autònomes.*

1. Quan es faci un moviment d'animals, excepte dels animals domèstics, sempre que vagin acompanyats dels propietaris i sense finalitats lucratives, la comunitat autònoma d'origen ho ha de comunicar a la de destinació. Així mateix, la comunitat autònoma d'origen ha de comunicar el moviment esmentat a la comunitat autònoma o comunitats autònomes de trànsit, quan es transportin animals o productes d'origen animal considerats de risc o quan hi hagi restriccions sanitàries en aquestes, en la forma i les condicions que es determinin per reglament.

2. El trasllat de cadàvers o de parts de cadàvers, en els casos autoritzats oficialment, s'ha de comunicar a la comunitat autònoma de destinació.

3. Quan el moviment es refereixi a animals o productes d'origen animal considerats de risc, quan hi hagi restriccions sanitàries o en situacions de risc sanitari, està subjecte a la comunicació prèvia per la comunitat autònoma d'origen a la de destinació amb una antelació mínima de 48 hores, i a l'autorització per la comunitat de destinació, en els casos que es determinin per reglament.

Article 52. *Transhumància.*

1. Els animals en transhumància han d'estar emparats pel certificat sanitari oficial expedit pels veterinaris oficials o, si s'escau, per veterinaris autoritzats o habilitats a aquest efecte per les comunitats autònomes, i, en els casos en què s'estableixi per reglament, la transhumància ha de ser autoritzada per les comunitats autònomes de trànsit.

2. Només es pot fer la transhumància des de les explotacions qualificades sanitàriament i que tinguin un nivell sanitari igual o superior a l'existent en les zones de destinació.

3. Per reglament es poden regular excepcions al que disposen els dos apartats anteriors, especialment per a la transhumància de les abelles amb base en programes d'assentaments.

Article 53. *Comunicació del moviment d'animals dins del territori nacional.*

L'Administració General de l'Estat ha de crear un registre nacional de caràcter informatiu, en la forma i les condicions que es determinin per reglament, en el qual s'han d'incloure les dades bàsiques dels moviments d'animals dins del territori nacional.

SECCIÓ 2a CERTÀMENS DE BESTIAR I CENTRES DE CONCENTRACIÓ D'ANIMALS

Article 54. *Requisits d'autorització dels certàmens.*

1. Els certàmens pecuaris han d'estar autoritzats prèviament per l'òrgan competent de la comunitat autònoma en què radiquin; a aquest efecte han de complir, com a mínim, els requisits següents:

a) Tenir un emplaçament higiènic, amb unes instal·lacions adequades, i estar distanciat d'explotacions ramaderes o instal·lacions que puguin ser font o vehicle de malalties dels animals.

b) Disposar dels mitjans humans, materials i tècnics necessaris per assegurar el correcte desenvolupament del certamen.

c) Disposar d'un centre de neteja i desinfecció com a mínim en els certàmens de bestiar de caràcter nacional o en aquells on es pretengui destinar els animals a comerç intracomunitari.

2. La resta de requisits específics s'ha d'establir per reglament.

Article 55. *Funcionament dels certàmens.*

1. Només s'admet l'entrada i la sortida d'animals degudament identificats i documentats, i sempre després de ser inspeccionats pel veterinari oficial, habilitat o autoritzat a aquest efecte pels òrgans competents de la comunitat autònoma.

2. S'han de reflectir en un registre, com a mínim, les dades de les explotacions d'origen i de destinació, el nombre d'animals i l'espècie, la identificació individual en els casos en què sigui obligatòria i les dates d'entrada

i sortida, i també les dades de les certificacions sanitàries que els acompanyin. El registre és responsabilitat de la direcció del certamen, i ha d'estar a disposició de l'autoritat competent.

3. Els animals que participin en el mateix certamen dins del mateix període de temps han de procedir d'explotacions amb el mateix estatut sanitari.

Article 56. *Requisits dels centres de concentració.*

1. Han d'estar sotmesos a especials exigències quant a infraestructura, ubicació i control sanitari, especialment pel que fa a la situació sanitària de les explotacions d'origen de cada partida d'animals que ingressin en aquestes instal·lacions, i, si s'escau, es pot establir la necessitat que tots els animals procedeixin d'explotacions amb una determinada qualificació sanitària.

2. En el llibre d'explotació han de quedar reflectides totes les entrades i sortides d'animals, i se n'ha de detallar minuciosament l'origen o la destinació, segons escaigui, i també la identificació animal en els casos en què sigui obligatòria. Han de guardar els justificants dels certificats sanitaris oficials i els justificants de desinfecció de vehicles de totes les partides d'animals rebudes i expedides. Mensualment han de comunicar a l'òrgan competent de la seva comunitat autònoma el moviment d'animals que realitzin.

3. Han d'estar assistits per un veterinari oficial o, si s'escau, habilitat o autoritzat a aquest efecte per l'òrgan competent de la comunitat autònoma, encarregat de vigilar el compliment de la normativa vigent per a aquests centres.

4. En els certificats sanitaris de sortida hi ha de figurar clarament el pas pel centre de concentració.

5. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'autoritzar i registrar, quan escaigui, els centres de concentració d'animals que s'ubiquin en el seu territori.

SECCIÓ 3a ESCORXADORS

Article 57. *Requisits.*

1. És obligatòria la presència, com a mínim, d'un veterinari oficial o autoritzat o, si s'escau, autoritzat o habilitat, responsable de l'aplicació de la normativa vigent en matèria de sanitat animal i de benestar animal i, en especial, dels aspectes següents:

a) Realització, a l'arribada dels animals, d'una revisió de la identificació i una inspecció sanitària «in vivo», i també la comprovació que els acompanya la documentació sanitària preceptiva; quan escaigui, s'han de prendre les mostres adequades per a les anàlisis que siguin necessàries.

b) Després del sacrifici i de la inspecció «post mortem» segons el procediment reglamentari s'han de prendre, quan escaigui, les mostres adequades per a les anàlisis que siguin necessàries.

c) Comunicació de sospita de malalties en els animals, o de possibles incompliments de la normativa vigent en matèria de sanitat i benestar animal, a l'autoritat competent de la comunitat autònoma on radiqui l'escorxador.

2. El veterinari oficial, o l'autoritzat o habilitat a l'escorxador, a requeriment de les autoritats competents, ha de participar en la presa de mostres, sempre que es consideri necessari, en els programes nacionals de prevenció, control, lluita i eradicació de les malalties dels animals, i també en els programes nacionals de recerca de residus en animals i carns fresques, i, en general, en totes les circumstàncies que siguin necessàries.

3. Els escorxadors han de disposar, dins les seves instal·lacions, d'un centre de neteja i desinfecció.

4. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'establir les bases per a la integració efectiva dels escorxadors dins el sistema d'alerta sanitària veterinària.

SECCIÓ 4a SALES DE TRACTAMENT I OBRADORS DE CAÇA

Article 58. *Sales de tractament i obradors de caça.*

Les sales de tractament, obradors i centres de recepció de les espècies cinegètiques estan obligats a complir els mateixos requisits als quals es refereix l'article 57.

CAPÍTOL V

Mapes epizootiològics

Article 59. *Mapes epizootiològics.*

L'Administració General de l'Estat ha de fer mapes epizootiològics en l'àmbit nacional, en col·laboració amb les comunitats autònomes, a partir de la informació disponible, derivada de les xarxes de vigilància epidemiològica, del sistema d'alerta sanitària veterinària, inclosos els resums de les incidències de patologia infecciosa trobades en els escorxadors, o la subministrada per ens nacionals o internacionals.

TÍTOL IV

Productes zoosanitaris i per a l'alimentació animal

CAPÍTOL I

Medicaments veterinaris

Article 60. *Autorització de productes biològics.*

Per a l'autorització de comercialització i registre de medicaments d'ús veterinari d'origen biològic, obtinguts a partir d'agents microbians responsables de les malalties infeccioses dels animals, i també per a la seva autorització com a producte en fase de recerca clínica fora de l'àmbit d'experimentació o de laboratori, té caràcter vinculant l'informe que, per raons de sanitat animal, emeti el representant del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació al Comitè d'Avaluació de Medicaments d'Ús Veterinari.

Article 61. *Limitacions.*

Ningú pot posseir o tenir sota el seu control productes biològics de malalties dels animals objecte de programes nacionals de prevenció, control, lluita i eradicació de malalties dels animals, o substàncies que es puguin emprar com a tals, llevat que tingui una autorització expressa expedida pels òrgans competents de les comunitats autònomes, estigui emparat per la normativa aplicable o es tracti de laboratoris nacionals de referència, de laboratoris oficials de les comunitats autònomes o de l'Administració General de l'Estat.

Article 62. *Dispensació i distribució de medicaments d'ús veterinari.*

La presència i l'actuació professional del farmacèutic responsable del servei o els serveis farmacèutics, de les entitats o agrupacions ramaderes i dels establiments comercials detallistes, degudament autoritzats per a la dispensació de medicaments veterinaris, ha de garantir

el compliment de les funcions i responsabilitats corresponents que estableix la normativa bàsica en matèria de medicaments veterinaris. Un farmacèutic pot ser responsable de més d'un d'aquests serveis sempre que quedi assegurat el degut compliment de les funcions i responsabilitats esmentades.

Article 63. *Contrastació prèvia.*

Els lots de productes biològics de les malalties de declaració obligatòria han de ser contrastats, prèviament a la seva distribució, dispensació o subministrament, pel laboratori nacional o, si s'escau, europeu de referència de la malaltia de què es tracti.

Article 64. *Informació.*

El representant del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació al Comitè de Seguretat de Medicaments d'Ús Veterinari, de l'Agència Espanyola del Medicament, ha de subministrar al Comitè Nacional del sistema d'alerta sanitària veterinària tota la informació, relativa a la farmacovigilància veterinària, que sigui necessària per al compliment de les seves funcions.

CAPÍTOL II

Altres productes zoosanitaris

Article 65. *Autorització de productes zoosanitaris.*

1. Cap producte zoosanitari diferent dels medicaments veterinaris pot ser posat al mercat sense l'autorització prèvia expedida pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en la forma i les condicions establerts per reglament.

2. En els casos en què sigui necessari, s'ha de procedir, així mateix, a l'autorització prèvia de l'entitat elaboradora dels productes zoosanitaris esmentats, pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

3. El termini màxim per resoldre la sol·licitud i notificar la resolució a l'interessat és d'un any.

4. El que disposa aquest article no és aplicable als biocides d'ús ramader, que es regeixen per la seva normativa específica.

Article 66. *Reactius biològics de diagnòstic.*

1. Els reactius biològics utilitzats per al diagnòstic de les malalties de declaració obligatòria han de ser contrastats, prèviament a l'autorització, pel laboratori nacional de referència que oficialment designi a aquest efecte el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

2. Així mateix, en situacions de crisi sanitària, es pot fer extensiva la contrastació prèvia als reactius biològics utilitzats per al diagnòstic de la resta de malalties, en les condicions que s'estableixin per reglament.

3. Els lots de productes biològics utilitzats per al diagnòstic de les malalties de la llista A del Codi Zoosanitari Internacional de l'Oficina Internacional d'Epizooties, i de les sotmeses a programes nacionals de prevenció, control, lluita i eradicació de malalties dels animals, han d'estar contrastats, prèviament a la seva distribució o subministrament, pel laboratori nacional o, si s'escau, europeu de referència de la malaltia de què es tracti.

Article 67. *Validesa i cancel·lació de les autoritzacions.*

1. Llevat que per raons d'ordre sanitari, zootècnic o tecnològic justificades, s'estableixin períodes més curts o experimentals, l'autorització d'un producte zoosanitari

dels que preveu en aquest capítol, o l'autorització d'una entitat elaboradora, i el seu registre corresponent, té un període de validesa de cinc anys, al cap dels quals s'ha de procedir a la seva cancel·lació; llevat que, prèviament, sigui sol·licitada la renovació, cas en què, i si les condicions sota les quals va ser autoritzat han sofert modificació, s'ha d'exigir a les entitats interessades la informació addicional que es consideri necessària. En aquest últim cas, el procediment a partir d'aquest acte és similar a l'establert per a la sol·licitud d'una nova autorització.

2. El que disposa aquest article no és aplicable als biocides d'ús ramader, que es regeixen per la seva normativa específica.

Article 68. *Autoritzacions excepcionals.*

1. En els casos d'aparició d'una malaltia exòtica, o quan raons urgents de sanitat animal ho facin necessari, i si no hi ha cap producte zoosanitari adequat d'entre els que preveu en aquest capítol, especialment reactius de diagnòstic de la malaltia de què es tracti, o fins i tot en cas que n'hi hagi, si hi ha risc de desproveïment, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot autoritzar la comercialització de productes zoosanitaris adequats, per a una utilització controlada i limitada per un període no superior a un any, de conformitat, si s'escau, amb la normativa comunitària.

2. El que disposa aquest article no és aplicable als biocides d'ús ramader, que es regeixen per la seva normativa específica.

Article 69. *Modificació de les autoritzacions i clàusula de salvaguarda.*

1. Les autoritzacions previstes en aquest capítol poden ser modificades, suspeses o revocades pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació a sol·licitud del titular o d'ofici, quan raons de caràcter ramader o sanitari ho facin necessari.

2. Igualment, quan hi hagi raons vàlides, veterinàries o científiques, per considerar que un producte zoosanitari autoritzat o que s'hagi d'autoritzar, especialment en el cas dels reactius de diagnòstic, constitueixi o pugui constituir un risc inacceptable per a la sanitat animal, el medi ambient, o la correcta execució dels programes nacionals de prevenció, control, lluita i eradicació de les malalties dels animals, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot restringir, suspendre o prohibir provisionalment, com a mesura cautelar, l'ús o la comercialització del producte.

3. El que disposa aquest article no és aplicable als biocides d'ús ramader, que es regeixen per la seva normativa específica.

Article 70. *Limitacions.*

Ningú pot posseir o tenir sota el seu control reactius de diagnòstic de malalties dels animals objecte de programes nacionals de prevenció, control, lluita i eradicació de malalties dels animals, o substàncies que es puguin emprar com a tals, llevat que tingui una autorització expressa expedida pels òrgans competents de les comunitats autònomes, estigui emparat en la normativa aplicable o es tracti de laboratoris nacionals de referència o de laboratoris oficials de les comunitats autònomes o de l'Administració General de l'Estat.

Article 71. *Distribució i subministrament dels productes zoosanitaris diferents dels medicaments veterinaris.*

1. Els mitjans i els canals de distribució dels productes zoosanitaris que preveu aquest capítol són els establerts per reglament.

2. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes poden adquirir directament del fabricant, elaborador o importador, o de qualsevol centre de distribució autoritzat, els reactius de diagnòstic i altres productes zoosanitaris que siguin necessaris.

CAPÍTOL III

Productes per a l'alimentació animal

Article 72. *Autorització administrativa.*

1. Els productes per a l'alimentació animal no es poden posar al mercat sense una autorització prèvia, en els termes que preveu la normativa aplicable. Sense perjudici d'això, i sempre que es consideri aconsellable per raons derivades de la protecció de la salut pública, la sanitat animal o l'interès públic, els productes abans esmentats no poden ser posats al mercat sense l'autorització prèvia expedida per l'autoritat competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, sense la comunicació prèvia a aquesta autoritat, en la forma i les condicions establerts per reglament.

2. Així mateix, els establiments o els intermediaris que es dediquin a l'elaboració, la fabricació, la importació, l'exportació, la distribució, el transport o la comercialització dels productes per a l'alimentació animal, a què es refereix l'apartat anterior, han de ser objecte d'una autorització, prèvia a l'exercici de l'activitat, en els termes que preveu la normativa aplicable. Sense perjudici d'això, i sempre que es consideri aconsellable per raons derivades de la protecció de la salut pública, la sanitat animal o l'interès públic, l'exercici de les activitats abans esmentades requereix l'autorització prèvia o, si s'escau, la inscripció prèvia als registres corresponents, per part de l'autoritat competent de la comunitat autònoma, en la forma i les condicions establertes per reglament.

Article 73. *Limitacions.*

La tinença o l'ús, en les explotacions d'animals, de productes per a l'alimentació animal, en els casos que específicament s'estableixin en consideració al seu risc potencial per a la sanitat animal o la salut pública, requereix l'autorització prèvia o, si s'escau, la inscripció als registres corresponents, per part de l'autoritat competent de la comunitat autònoma, en la forma i les condicions establerts per reglament.

Article 74. *Clàusula de salvaguarda.*

1. Les autoritzacions administratives establertes en els articles anteriors poden ser revocades, suspeses o modificades, quan sigui necessari per a la deguda protecció de la salut pública, la sanitat animal o l'interès públic.

2. En situacions de greu risc sanitari, o sempre que es faci aconsellable per raons derivades de la protecció de la salut pública, la sanitat animal o l'interès públic, la necessitat d'autorització administrativa prèvia es pot fer extensiva tant per a la posada al mercat dels productes per a l'alimentació animal en els quals la normativa aplicable exigeixi únicament la comunicació prèvia a l'autoritat competent de la comunitat autònoma, com per a l'exercici de l'activitat de fabricació, elaboració, importació, exportació, distribució, transport o comercialització d'aquests productes, en els quals la normativa aplicable exigeixi únicament la inscripció prèvia als registres corresponents.

TÍTOL V

Inspeccions, infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Inspeccions

Article 75. *Competències.*

1. Correspon a les diferents administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, la realització de les inspeccions i els controls necessaris per assegurar el compliment del que preveuen aquesta Llei i les disposicions de les comunitats autònomes aplicables en la matèria.

2. En particular, correspon a l'Administració General de l'Estat la realització de les inspeccions i els controls següents:

a) En matèria d'importació i exportació d'animals, productes d'origen animal, productes zoosanitaris i productes per a l'alimentació animal.

b) Els necessaris per a l'autorització d'entitats elaboradores de productes zoosanitaris.

Article 76. *Controls.*

1. Els òrgans competents de les administracions públiques han d'establir els controls oficials necessaris per garantir el compliment del que disposa aquesta Llei. Aquests controls poden ser sistemàtics o aleatoris en qualsevol moment o lloc on circulin o hi hagi animals o productes d'origen animal.

2. Els controls en la fabricació, elaboració, comercialització i utilització dels productes per a l'alimentació animal i productes zoosanitaris han de prestar especial atenció al compliment de les bones pràctiques de fabricació i al control dels nivells de residus i de substàncies prohibides, presents en els animals i productes d'origen animal, i en els aliments preparats.

Article 77. *Mesures cautelars.*

1. Les autoritats competents i, si s'escau, els inspectors acreditats poden adoptar, de forma motivada, per raons d'urgència o necessitat, mesures provisionals de caràcter cautelar, si de les actuacions preliminars efectuades en les actuacions d'inspecció o control es dedueix l'existència d'un risc immediat d'aparició o propagació d'una malaltia epizootica, o l'existència d'un risc cert i greu per a la salut pública o animal.

2. Les mesures cautelars poden ser qualssevol de les relacionades a l'apartat 1 de l'article 8, la confiscació de documents sanitaris presumptament falsos o incorrectes, o dels documents que es considerin necessaris per evitar la difusió de la malaltia o identificar-ne la procedència, i també la suspensió temporal de les activitats, instal·lacions, locals o mitjans de transport que no disposin de les autoritzacions o els registres preceptius.

3. Quan les mesures cautelars siguin adoptades pels inspectors, han de ser notificades immediatament a l'òrgan competent per a la iniciació del procediment sancionador, que, mitjançant resolució motivada, ha de procedir en el termini més breu possible, que, en tot cas, no pot excedir els 15 dies, a ratificar-les, modificar-les o aixecar-les i, si s'escau, complementar-les, i establir les altres mesures de garantia i precaució que consideri adequades. Quan sigui necessari, per raons d'urgència o de necessitat, els inspectors han d'adoptar les mesures cautelars de forma verbal; n'han de reflectir l'acord i la motivació per escrit amb la màxima brevetat i, en tot cas, en un termini no superior a tres dies, i l'han

de traslladar als interessats i a l'òrgan competent per a la iniciació del procediment sancionador, als efectes que preveu aquest apartat.

4. Aquestes mesures s'han d'ajustar sempre a la intensitat, la proporcionalitat i les necessitats tècniques dels objectius que es volen garantir en cada cas concret, i la durada no ha de superar la de la situació de risc que les van motivar.

5. L'autoritat sanitària competent, davant la confirmació de l'existència d'un risc sanitari per a la salut pública o la sanitat animal, ha de donar a conèixer amb caràcter immediat, pels mitjans necessaris, la relació d'aliments per a animals, animals o productes derivats afectats, posats en el mercat. La comunicació ha de contenir la indicació detallada d'aquells i de les característiques necessàries que en permetin la identificació, els riscos que comporten i les mesures que s'hagin d'adoptar a fi d'evitar-ne la propagació.

Article 78. *Personal inspector.*

1. El personal funcionari al servei de les administracions públiques, en l'exercici de les funcions inspectores que recull aquesta Llei, té el caràcter d'agent de l'autoritat, i pot demanar a les autoritats competents i, en general, als qui exerceixin funcions públiques, incloses les Forces i els Cossos de Seguretat de l'Estat o cossos policials autonòmics i locals, el concurs, el suport i la protecció que li siguin necessaris. Els centres directius corresponents han de proporcionar al personal inspector els mitjans d'identificació que l'acreditin degudament per a l'acompliment de les seves actuacions.

2. En situacions de greu risc sanitari, les autoritats competents poden habilitar, temporalment, per a la realització de funcions inspectores, personal al seu servei que no tingui la condició de funcionari i que estigui en possessió de la titulació acadèmica exigible en cada cas.

L'habilitació, temporal i no definitiva, els confereix el caràcter d'agents de l'autoritat, i finalitza en desaparèixer la situació de greu risc sanitari. En cap cas, l'acompliment de les esmentades funcions dóna dret a l'adquisició del caràcter de funcionari de carrera.

Article 79. *Actuacions inspectores.*

1. Els funcionaris que exerceixin les funcions d'inspecció estan autoritzats a:

a) Accedir lliurement, sense notificació prèvia, a qualsevol establiment, instal·lació, vehicle o mitjà de transport, o lloc en general, amb la finalitat de comprovar el grau de compliment del que preveu aquesta Llei, i sempre han de respectar les normes bàsiques d'higiene i profilaxi d'acord amb la situació. En efectuar una visita d'inspecció, han d'acreditar la condició a l'empresari, el seu representant o persona que està present en el lloc. Si la inspecció es practica al domicili de la persona física afectada, han d'obtenir el seu consentiment exprés o, si no, l'autorització judicial preceptiva prèvia.

b) Procedir a practicar qualsevol diligència d'investigació, examen o prova que considerin necessària per comprovar l'estat sanitari i el grau de compliment de les disposicions sanitàries aplicables.

c) Exigir la compareixença del titular o responsable de l'empresa o instal·lació, o del personal d'aquesta, al lloc en el qual s'estiguin duent a terme les actuacions inspectores, i poden requerir-los informació sobre qualsevol tema que presumiblement tingui transcendència sanitària, i també la col·laboració activa que la inspecció requereixi.

d) Prendre mostres dels animals o de qualssevol materials sospitosos, d'acord amb el procediment establert per reglament, a fi de procedir a efectuar o proposar

les proves, els exàmens clínics o de laboratori i les contrastacions que es considerin pertinents.

e) Examinar la identificació dels animals, la documentació, els llibres de registre, els arxius, inclosos els mantinguts en suports magnètics i programes informàtics, corresponents a l'explotació o al transport inspeccionats, i amb transcendència en la verificació del compliment de la normativa sanitària.

f) Adoptar les mesures cautelars que preveu l'article 77.

g) Confiscar i, si s'escau, ordenar el sacrifici, en el cas dels animals sospitosos que no compleixin amb la normativa sanitària o d'identificació vigent.

2. L'actuació inspectora es pot portar a terme a qualsevol lloc on hi hagi indicis o possibilitats d'obtenció de les proves necessàries per a la investigació de la incidència sanitària detectada, i també del compliment de les condicions que preveu aquesta Llei.

Article 80. *Acta d'inspecció.*

1. L'inspector ha d'aixecar una acta on hi han de constar les dades relatives a l'empresa o explotació inspeccionada i a la persona davant la qual es fa la inspecció, les mesures que hagin ordenat i tots els fets rellevants d'aquesta, especialment els que puguin tenir incidència en un procediment sancionador eventual.

2. Els fets recollits en l'acta en què s'observin els requisits legals pertinents tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels drets o interessos respectius puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats.

3. L'acta s'ha de remetre a l'òrgan competent per iniciar les actuacions, les diligències o els procediments oportuns, inclòs, si s'escau, el procediment sancionador.

Article 81. *Obligacions de la inspecció.*

1. Les persones físiques o jurídiques a les quals es practiqui una inspecció estan obligades a:

a) Subministrar tota mena d'informació sobre instal·lacions, productes, animals, serveis i, en general, sobre els aspectes que se li sol·licitin, i han de permetre la comprovació dels inspectors.

b) Facilitar que s'obtingui una còpia o reproducció de la informació.

c) Permetre que es practiqui la prova oportuna, o la presa de mostres gratuïta dels animals, productes, substàncies o mercaderies, en les quantitats que siguin estrictament necessàries.

d) I, en general, a consentir i col·laborar en la realització de la inspecció.

2. Els inspectors estan obligats a guardar el secret degut i la confidencialitat de totes les dades o els fets de qualsevol naturalesa que hagin conegut en l'exercici de la tasca inspectora.

CAPÍTOL II

Infraccions

Article 82. *Qualificació d'infraccions.*

Les infraccions que conté aquest capítol es classifiquen en lleus, greus i molt greus, en la forma que s'expressa en els articles següents, atenent els criteris de risc per a la salut pública, la sanitat animal o el medi ambient, grau d'intencionalitat, gravetat del possible dany i dificultats per a la vigilància i el control.

Article 83. *Infraccions lleus.*

Són infraccions lleus:

1. La tinença de menys del 10 per cent d'animals, quan la identificació sigui obligatòria, en relació amb els animals que es tinguin o, en el cas d'animals de producció, en relació amb els pertanyents a l'explotació, la identificació de la qual no tingui algun dels elements que preveu la normativa específica.

2. La falta de comunicació a l'autoritat competent de naixements, entrades o sortides dels animals de producció d'una explotació o, en general, de les dades i la informació d'interès en matèria de sanitat animal, quan la comunicació estigui exigida per la normativa aplicable, o el retard en la comunicació de les dades, quan sigui el doble o més del termini que preveu la normativa específica.

3. La comunicació de la sospita d'aparició d'una malaltia animal, o la comunicació d'una malaltia animal, quan es faci en ambdós casos fora del termini establert en la normativa vigent, i no estigui qualificat d'infracció greu o molt greu.

4. Les deficiències en els llibres de registres o els documents que obliguin a portar les disposicions vigents, d'interès en matèria de sanitat animal, sempre que l'incompliment no estigui tipificat com a falta greu o molt greu.

5. L'oposició i la falta de col·laboració amb l'actuació inspectora i de control de les administracions públiques, quan no impedeixi o dificulti greument la seva realització.

6. L'etiquetatge insuficient o defectuós, d'acord amb la normativa aplicable, dels pinsos, premescles, additius, matèries primeres, substàncies i productes emprats en l'alimentació animal, que no es pugui qualificar d'infracció greu o molt greu.

7. L'elaboració, fabricació, importació, exportació, distribució, comercialització, transport, o recomanació o prescripció d'ús de pinsos, premescles, additius, matèries primeres, substàncies i productes emprats en l'alimentació animal, en condicions no permeses per la normativa vigent, o l'ús dels quals hagi estat expressament prohibit o restringit, sempre que no es pugui qualificar de falta greu o molt greu.

8. L'ús o la tinença en l'explotació, o en locals annexos, de pinsos, premescles, additius, matèries primeres, substàncies i productes emprats en l'alimentació animal, l'ús dels quals hagi estat expressament prohibit o restringit, en condicions no permeses per la normativa vigent, que no es pugui qualificar d'infracció greu o molt greu.

9. La introducció al territori nacional, o sortida d'aquest, sense finalitats comercials, d'animals, productes d'origen animal, productes per a l'alimentació animal o productes zoonosanitaris diferents dels medicaments veterinaris, quan estigui prohibit o limitat per raons de sanitat animal, o incomplint els requisits per a la seva introducció, inclòs el control veterinari en frontera en els casos en què sigui necessari, sempre que la prohibició o la limitació sigui conjuntural s'hagi procedit a la seva oportuna publicitat.

10. L'exercici d'activitats de fabricació, producció, comercialització, recerca, transformació, moviment, transport i, si s'escau, destrucció d'animals, productes d'origen animal o productes zoonosanitaris diferents dels medicaments veterinaris, subjectes al requisit d'autorització prèvia, sense haver sol·licitat en termini la seva renovació, o sense complir els requisits merament formals, o en condicions diferents de les que preveu la normativa vigent, sempre que això no estigui tipificat com a falta greu o molt greu.

11. La falta d'identificació dels animals transportats, en els casos en què la identificació sigui obligatòria, fins

un 10 per cent de la partida, o la no correspondència del nombre dels animals transportats amb el que assenyalava la documentació sanitària de trasllat.

12. No emplenar adequadament la documentació sanitària exigida per al moviment i el transport d'animals, quan no estigui tipificat com a falta greu o molt greu.

13. L'incompliment pels tècnics de la cura sanitària dels animals o, en el cas de productes zoosanitaris diferents dels medicaments veterinaris, per les persones responsables de controlar-los i, fins i tot, d'elaborar-los, de les obligacions sanitàries que els imposi la normativa aplicable, sempre que no es pugui qualificar de falta greu o molt greu.

14. Les simples irregularitats en l'observació de les normes establertes en aquesta Llei sense transcendència directa sobre la salut pública o la sanitat animal, que no estiguin incloses com a infraccions greus o molt greus.

Article 84. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

1. La tinença en una explotació d'animals de producció la identificació de la qual sigui obligatòria d'acord amb la normativa aplicable, i no pugui ser establerta mitjançant cap dels elements d'identificació que preveu la normativa específica d'identificació, o la tinença de més d'un 10 per cent d'animals, en relació amb els animals que es tinguin o, en el cas d'animals de producció, en relació amb els que pertanyen a l'explotació, quan la identificació sigui obligatòria d'acord amb la normativa aplicable i li manqui algun dels elements que preveu la normativa específica esmentada.

2. L'inici de l'activitat en una explotació d'animals de nova instal·lació, o l'ampliació d'una explotació existent, sense comptar amb l'autorització administrativa prèvia o sense la inscripció al registre corresponent.

3. La falta de comunicació de la mort de l'animal de producció, quan la comunicació estigui exigida per la normativa aplicable.

4. La falta de notificació pels escorxadors de les entrades i els sacrificis d'animals procedents de zones afectades per una epizootia o zoonosi, i també, si s'escau, per part del veterinari de l'escorxadors.

5. L'ocultació, la falta de comunicació, o la seva comunicació passant del doble del termini establert, de malalties dels animals que siguin de declaració o notificació obligatòria, sempre que no tinguin el caràcter d'especial virulència, extrema gravetat i ràpida difusió, ni es tracti de zoonosis.

6. La declaració de dades falses sobre els animals de producció que es tinguin, en les comunicacions a l'autoritat competent que preveu la normativa específica.

7. La falta de llibres de registres que siguin preceptius, o la seva extensió sense emplenar les dades que siguin essencials per comprovar el compliment de les normes en matèria de sanitat animal, i que no estigui tipificada com a falta lleu.

8. L'oposició, l'obstrucció o la falta de col·laboració a l'actuació inspectora i de control de les administracions públiques, quan impedeixi o dificulti greument la seva realització, i també el subministrament als inspectors, expressament, d'informació inexacta.

9. L'etiquetatge insuficient o defectuós, d'acord amb la normativa aplicable, dels pinsos, premescles, additius, matèries primeres, substàncies i productes emprats en l'alimentació animal, quan l'incompliment comporti un risc per a la sanitat animal.

10. L'elaboració, fabricació, importació, exportació, distribució, comercialització, transport i recomanació o prescripció d'ús de pinsos, premescles, additius, matèries primeres, substàncies i productes emprats en l'alimentació animal, o productes zoosanitaris diferents dels

medicaments veterinaris, en condicions no permeses per la normativa vigent, o l'ús dels quals hagi estat expressament prohibit o restringit, quan l'incompliment comporti un risc per a la sanitat animal.

11. L'ús o la tinença en l'explotació o en locals annexos de pinsos, premescles, additius, matèries primeres, substàncies i productes emprats en l'alimentació animal o productes zoosanitaris diferents dels medicaments veterinaris, en condicions no permeses per la normativa vigent, o l'ús dels quals hagi estat expressament prohibit o restringit, quan l'incompliment comporti un risc per a la sanitat animal.

12. La introducció al territori nacional o la sortida d'aquest, amb finalitats comercials, d'animals, productes d'origen animal, productes per a l'alimentació animal o productes zoosanitaris diferents dels medicaments veterinaris, sense autorització, quan aquesta sigui necessària i preceptiva, o incomplint els requisits per a la seva introducció, inclòs el control veterinari en frontera en els casos en què sigui necessari, sempre que no es pugui considerar falta molt greu.

13. La introducció al territori nacional d'animals, productes d'origen animal o productes zoosanitaris diferents dels medicaments veterinaris, fent ús de certificació o documentació sanitària falsa, sempre que no es pugui considerar falta molt greu.

14. La venda o posada en circulació, amb una destinació diferent del consum humà, d'animals sospitosos o malalts diagnosticats de tenir una malaltia que sigui de declaració o notificació obligatòria, o dels seus productes, derivats o subproductes, quan n'estigui establerta la prohibició expressa, sempre que no estigui tipificat com a falta molt greu.

15. L'incompliment o la transgressió de les mesures cautelars adoptades per l'Administració per a situacions específiques, per tal d'evitar la difusió de malalties o substàncies nocives, o de les mesures sanitàries adoptades per l'Administració per a la prevenció, lluita, control o eradicació de malalties o substàncies nocives, o la resistència a la seva execució, quan no estigui tipificat com a falta molt greu.

16. El subministrament als animals, o l'addició als seus productes, de substàncies a fi de corregir defectes, mitjançant processos no autoritzats, o per amagar una malaltia o alteració en animals, o per emmascarar els resultats dels mètodes de diagnòstic o detecció de residus.

17. L'omissió de les anàlisis, proves i tests de detecció de les malalties a les quals s'han de sotmetre els animals que no es destinin al consum humà, i també la no realització als laboratoris designats per l'òrgan competent de la comunitat autònoma, o l'omissió dels controls serològics establerts per la normativa d'aplicació en cada cas, o la seva realització incomplint els terminis, requisits i obligacions imposats per la normativa vigent.

18. L'extracció dels materials especificats de risc en relació amb les encefalopaties espongiformes transmissibles dels animals, per subjectes no autoritzats o en centres no permesos per la normativa vigent, o l'incompliment de les obligacions previstes en la normativa vigent sobre tractament dels materials esmentats especificats de risc previ a la seva destrucció.

19. L'extracció dels materials especificats de risc en relació amb les encefalopaties espongiformes transmissibles dels animals, incomplint les condicions tècnico-sanitàries exigides o no respectant les autoritzacions administratives corresponents.

20. L'abandonament d'animals, dels cadàvers o de productes o matèries primeres que comportin un risc sanitari per a la sanitat animal, per a la salut pública o contaminin el medi ambient, o la seva tramesa a destins que no estiguin autoritzats, sempre que no estigui tipificat com a falta molt greu.

21. La falta de desinfecció, desinsectació i les mesures sanitàries que s'estableixin per reglament, per a explotacions i mitjans de transport d'animals.

22. La utilització de documentació sanitària defec-tuosa per al moviment i el transport d'animals, o la falta d'identificació dels animals transportats, en els casos en què la identificació sigui obligatòria, en un nombre supe-rior al 10 per cent de la partida.

23. L'absència de la documentació sanitària exigida per al moviment i transport d'animals, o la no corres-pondència d'aquesta amb l'origen, la destinació, el tipus d'animals o l'àmbit territorial d'aplicació, quan no estigui tipificat com a falta lleu.

24. L'emplenament, pels veterinaris oficials, auto-ritzats o habilitats per fer-ho, dels documents oficials per al transport d'animals que se sospiti que estaven afectats per una malaltia de declaració o notificació obli-gatòria, o d'animals afectats per una malaltia d'aquesta classe, o estiguin localitzats en zones sotmeses a res-triccions de moviments d'animals, sempre que no estigui qualificat de falta molt greu.

25. L'incompliment pels tècnics de la cura sanitària dels animals o, en el cas de productes zosanitaris dife-rents dels medicaments veterinaris, per les persones res-ponsables de controlar-los i, fins i tot, d'elaborar-los, de les obligacions sanitàries que els imposi la normativa aplicable, quan comporti un risc per a la sanitat animal.

26. La reincidència en la mateixa infracció lleu l'últim any. El termini comença a comptar des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució.

27. El sacrifici d'animals sospitosos o afectats per malalties infectocontagioses o parasitàries sense l'auto-rització corresponent.

Article 85. *Infraccions molt greus.*

Són infraccions molt greus:

1. Les infraccions greus que preveuen els apartats 1, 3, 5, 6 i 25 de l'article anterior, que puguin produir un risc per a la salut de les persones.

2. L'ocultació o la falta de comunicació de casos de malalties dels animals que siguin de declaració obli-gatòria, quan es tracti de zoonosi, o de malalties que es presentin amb caràcter epizootic, sempre que tinguin una especial virulència, extrema gravetat i ràpida difusió.

3. La fabricació no autoritzada, la falsificació, mani-pulació o utilització fraudulenta de les marques iden-tificatives dels animals o dels documents d'identificació que els emparen, o dels llibres de registre de les explo-tacions, que estableix la normativa específica que en regula la identificació i el registre.

4. Subministrar documentació falsa, expressament, als inspectors de l'Administració.

5. Les infraccions greus previstes als apartats 9, 10 i 11 de l'article anterior, quan l'incompliment comporti un risc per a la salut pública.

6. Les infraccions greus previstes als apartats 12 i 13 de l'article anterior, quan suposin un risc per a la salut humana, la sanitat animal o el medi ambient.

7. La destinació per a consum humà d'animals o productes d'origen animal, quan n'estigui establerta la prohibició expressa.

8. La venda, o simplement la posada en circulació, d'animals sospitosos o malalts diagnosticats de patir d'u-na epizootia de les considerades a l'apartat 14 d'aquest article, de la qual pugui derivar la introducció de la mal-ltia en altres explotacions o zones lliures d'aquesta, llevat que se n'autoritzi expressament el trasllat a una indústria de transformació de cadàvers.

9. La manipulació, el trasllat o la disposició en qual-sevol forma dels animals, productes d'origen animal, pro-ductes per a l'alimentació animal o productes zosaniti-

taris diferents dels medicaments veterinaris, cautelar-ment intervinguts, o l'incompliment de les mesures d'in-tervenció.

10. L'omissió de les anàlisis, proves i tests de detec-ció de les malalties als quals s'hagin de sotmetre els animals amb destinació al consum humà, i també la no realització en els laboratoris designats per l'òrgan com-petent de la comunitat autònoma.

11. L'incompliment de l'obligació d'extracció, tenyi-da o marcatge de tots els materials especificats de risc en relació amb les encefalopaties espongiiformes trans-missibles, pels que estiguin obligats al seu compliment i autoritzats a la seva realització.

12. L'abandonament d'animals o dels cadàvers, diagnosticats prèviament de patir una malaltia de les considerades a l'apartat 15 d'aquest article.

13. La utilització de documentació sanitària falsa per al moviment i el transport d'animals.

14. El transport d'animals, malalts o sospitosos, que puguin difondre malalties d'alt risc sanitari.

15. L'emplenament, pels veterinaris oficials, o pels autoritzats o habilitats per fer-ho, dels documents oficials per al transport d'animals procedents d'una explotació o instal·lació on s'hagi diagnosticat una malaltia de decla-ració o notificació obligatòria i que tinguin caràcter epi-zootic, sempre que tinguin una especial virulència, extre-ma gravetat i ràpida difusió, i siguin capaços de causar un dany evident a la sanitat animal o a la salut pública.

16. Realització de diagnòstic o anàlisis de malalties sotmeses a programes nacionals d'eradicació, per part de laboratoris no reconeguts expressament per l'autoritat competent en matèria de sanitat animal.

Article 86. *Responsabilitat per infraccions.*

1. Es consideren responsables de les infraccions tipi-ficades en aquesta Llei les persones físiques o jurídiques que les cometin, fins i tot a títol de simple negligència. Quan el compliment de les obligacions que preveu aques-ta Llei correspongui a diverses persones conjuntament, o si la infracció és imputable a diverses persones i no és possible determinar el grau de participació de cada una d'elles, responen de manera solidària de les infrac-cions que, si s'escau, es cometin i de les sancions que s'imposin. Són responsables subsidiaris per l'incompliment de les obligacions de vigilància que estableix aques-ta Llei, per prevenir la comissió d'infraccions admini-stratives per altres les persones físiques i jurídiques sobre les quals es dictin aquestes obligacions.

2. En concret, es consideren responsables:

a) En el comerç d'animals o productes d'origen ani-mal, els tractants o els comerciants, majoristes, distri-buidors o compradors.

b) Quan es tracti d'animals, productes d'origen ani-mal o matèries primeres importats o per a exportació, l'importador o l'exportador.

c) En les infraccions en matèries primeres o pro-ductes envasats, amb tancament íntegre, la persona físi-ca o jurídica el nom o la raó social de la qual figuri a l'etiqueta, llevat que es demostrï la falsificació o mala conservació pel tenidor, sempre que siguin conegudes, o s'especifiquin en l'envàs original, les condicions de conservació.

d) De les infraccions comeses en matèries primeres o productes a granel, el seu tenidor, excepte quan aquest pugui identificar i provar la responsabilitat, de manera certa, d'un tenidor anterior.

e) En les integracions, es considera responsable:

1r L'íntegre, de les infraccions comeses mentre els animals estiguin a l'explotació, en especial de l'aplicació incorrecta de la medicació i dels incompliments en matè-

ria d'entrada a l'explotació de persones i vehicles. No obstant això, si el poder de decisió últim sobre el compliment efectiu de l'obligació o el precepte de què es tracti correspon a l'integrador, i la seva execució o aplicació a l'integrat, es considera, en principi, responsables ambdós solidàriament.

2n L'integrador, en la resta dels casos.

3. En el cas d'infraccions greus o molt greus, quan una infracció sigui imputada a una persona jurídica, també poden ser considerades responsables les persones que integrin els seus òrgans rectors o de direcció, sempre que la infracció sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent, cas en què se'ls pot imposar la sanció que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 88.

4. Sense perjudici de les sancions que siguin procedents, els responsables d'activitats infractores estan obligats a indemnitzar els danys i perjudicis que s'hagin causat.

5. La responsabilitat administrativa per les infraccions a què es refereix aquesta Llei és independent de la possible responsabilitat civil, penal o d'un altre ordre que, si s'escau, es pot exigir.

CAPÍTOL III

Sancions

Article 87. *Disposicions generals.*

1. Les infraccions en matèria de sanitat animal són objecte de les sancions administratives corresponents, amb la instrucció prèvia de l'expedient oportú.

2. Iniciat un procediment sancionador, si els fets poden ser presumptament constitutius de delictes o falta, s'ha de posar en coneixement del Ministeri Fiscal, amb la tramesa de les actuacions, a fi que aquest exerceixi, si s'escau, l'acció penal corresponent. La instrucció de causa penal davant els tribunals de justícia suspèn la tramitació de l'expedient administratiu sancionador que hagi estat incoat pels mateixos fets i, si s'escau, l'eficàcia dels actes administratius d'imposició de sanció.

3. En cap cas es pot imposar una doble sanció pels mateixos fets i en funció dels mateixos interessos públics protegits, per bé que s'han d'exigir les altres responsabilitats que es dedueixin d'altres infraccions concurrents.

4. Mitjançant un acord motivat, es poden adoptar les mesures provisionals que siguin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar i, si s'escau, evitar que es mantinguin els efectes de la infracció o la situació de risc sanitari. En qualsevol moment es poden deixar sense efecte les mesures adoptades o substituir-se per altres de més adequades a les finalitats indicades.

Article 88. *Classes.*

1. Les sancions que es poden aplicar per la comissió de les infraccions que preveu aquesta Llei són les següents:

a) En el cas d'infraccions molt greus, s'aplica una multa de 60.001 a 1.200.000 euros.

b) En el cas d'infraccions greus s'aplica una multa de 3.001 a 60.000 euros.

c) En el cas d'infraccions lleus s'aplica una multa de 600 a 3.000 euros o advertiment. L'advertiment només s'imposa si no hi ha hagut frau i en els últims dos anys el responsable no hagi estat sancionat en la

via administrativa per la comissió de qualsevol altra infracció de les que preveu aquesta Llei.

2. En tot cas, el límit superior de les multes previstes en aquest article pot superar fins i tot el doble del benefici obtingut per l'infractor, quan aquest benefici excedeixi la quantia màxima de la multa.

Article 89. *Circumstàncies per a la graduació de la sanció.*

1. La sanció es gradua en funció dels criteris següents: les circumstàncies del responsable, les característiques de l'explotació o del sistema de producció, el grau de culpa, la reiteració, la participació, el benefici obtingut o que s'espera obtenir, el nombre d'animals afectats, el dany causat o el perill en què s'hagi posat la salut de les persones o la sanitat dels animals, l'incompliment d'advertències prèvies, l'alteració social que es pugui produir i, si s'escau, per efectuar actes d'intrusisme professional.

2. Quan un sol fet sigui constitutiu de dues infraccions o més, se sanciona només per la més greu.

Article 90. *Sancions accessòries.*

1. L'òrgan al qual correspongui resoldre l'expedient sancionador pot acordar, com a sancions accessòries, les següents:

a) Mesures de correcció, seguretat o control, que impedeixin la continuïtat en la producció del dany.

b) Decomís dels animals, productes o materials que puguin comportar risc greu per a la sanitat animal o qualsevol tipus de risc per a la salut humana.

c) Destrucció d'animals o productes d'origen animal, si la seva utilització o el consum constitueixen perill per a la salut pública o la sanitat animal, o quan així ho disposi la normativa comunitària.

Les despeses que originin les operacions d'intervenció, dipòsit, decomís, transport i destrucció i, en general, les derivades de les sancions accessòries són per compte de l'infractor. Si el decomís no és possible, pot ser substituït pel pagament de l'import del valor de mercat dels béns per l'infractor.

2. En el cas d'infraccions comeses per persones, físiques o jurídiques, que exerceixin una activitat subjecta a autorització o registre administratiu, l'òrgan al qual correspongui resoldre l'expedient sancionador també pot establir, com a sanció accessòria, la cessació, la interrupció de l'activitat de què es tracti o proposar, si s'escau, a l'autoritat competent la revisió, la suspensió temporal per un període màxim d'un any, la retirada o la no renovació de l'autorització administrativa o registre de què es tracti.

3. En el cas d'infraccions qualificades de molt greus, es pot establir el tancament o la clausura de l'empresa, l'explotació, el local o l'establiment, per un període màxim de cinc anys, i es poden adoptar mesures complementàries per a la plena eficàcia de la decisió adoptada.

4. En el cas d'infraccions qualificades de molt greus, es pot establir com a sanció accessòria la inhabilitació per obtenir subvencions o ajuts públics durant un termini màxim de cinc anys.

5. En el cas d'infraccions comeses per veterinaris habilitats o autoritzats per a l'emissió de certificats i documentació sanitària amb validesa oficial, es pot establir, com a sanció accessòria, la retirada, no renovació o cancel·lació de l'autorització per expedir els esmentats certificats i documentació, amb prohibició de tornar a sol·licitar-la per un període no inferior a tres mesos ni superior a cinc anys.

Article 91. Potestat sancionadora.

1. En els casos en què, d'acord amb la normativa aplicable, la potestat sancionadora correspongui a l'Administració General de l'Estat, aquesta l'exerceix:

a) El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació en els casos d'infraccions lleus i greus, sens perjudici de la possibilitat de delegació.

b) El Consell de Ministres en els casos d'infraccions molt greus.

2. En tot el que no es regula expressament, les sancions es regeixen pel que estableix a aquest efecte la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

CAPÍTOL IV**Mitjans d'execució i altres mesures****Article 92. Multes coercitives.**

1. En el cas que l'interessat no executi les obligacions establertes en aquesta Llei, o que l'autoritat competent decideixi aplicar les mesures cautelars que preveuen els articles 8, 13, 17 i 77, aquesta pot requerir als afectats perquè, en un termini suficient, procedixin al compliment d'aquelles, amb l'advertiment que, en cas contrari, se'ls ha d'imposar una multa coercitiva, amb assenyalament de quantia, si s'escau, i fins a un màxim de 3.000 euros, sens perjudici de les sancions que hi puguin ser aplicables.

2. L'autoritat competent, en cas d'incompliment, pot efectuar requeriments successius, incrementant la multa coercitiva en el 20 per cent de l'establerta en el requeriment anterior.

3. Els terminis concedits han de ser suficients per poder realitzar la mesura de què es tracta, i també per evitar els danys que es puguin produir si no s'executa la mesura dins el termini.

Article 93. Execució subsidiària.

En cas que els afectats no executin, dins el termini i en la forma escaient, les mesures o les obligacions que els corresponguin d'acord amb el que disposa aquesta Llei, l'autoritat competent ha de procedir a executar-les amb els seus propis mitjans o utilitzant serveis aliens, a costa de l'obligat, l'import del qual se li pot exigir per via de constrenyiment, amb independència de les sancions o les multes coercitives a què hi hagi possibilitat.

Article 94. Altres mesures.

L'autoritat competent pot establir les mesures següents, que no tenen caràcter de sanció:

a) La clausura o el tancament d'empreses, instal·lacions, explotacions, locals o mitjans de transport, que no tinguin les autoritzacions o els registres preceptius, o la suspensió temporal del seu funcionament fins que es rectifiquin els defectes o es compleixin els requisits exigits per a la seva autorització.

b) El reintegrament dels ajuts o subvencions públiques percebuts de manera indeguda.

Article 95. Reposició.

Sense perjudici de les sancions que escaiguin, els responsables d'activitats infractores estan obligats a reposar les coses a la situació que tenien abans de la infracció.

TÍTOL VI**Taxes****CAPÍTOL I****Disposicions d'aplicació comuna****Article 96. Règim jurídic.**

Les taxes establertes en aquest títol es regeixen per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Article 97. Pagament i gestió.

1. El pagament de les taxes s'ha de fer efectiu amb l'ingrés de l'import en una entitat de dipòsit autoritzada pel Ministeri d'Hisenda, que s'ha de verificar segons les normes que conté el Reglament general de recaptació de 20 de desembre de 1990.

2. Les taxes han de ser objecte d'autoliquidació pel subjecte passiu corresponent.

3. La gestió i la recaptació de les taxes les ha de portar a terme el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, sens perjudici de les competències que, si s'escau, corresponguin al Ministeri d'Administracions Públiques en relació amb la taxa que regula el capítol II d'aquest títol.

Article 98. Infraccions i sancions tributàries.

Pel que fa a la qualificació d'infraccions tributàries, i també en la determinació de les sancions corresponents, cal atenir-se, en cada cas, al que disposen els articles 77 i següents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

CAPÍTOL II**Taxa per inspeccions i controls veterinaris d'animals vius que s'introdueixin en el territori nacional procedents de països no comunitaris****Article 99. Fet imposable i quanties.**

1. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació o realització, pels serveis veterinaris d'inspecció fronterera de l'Administració General de l'Estat, adscrits als llocs per on s'introdueixin animals vius procedents de països tercers, dels serveis o activitats relatius a la inspecció i control veterinari de la importació dels animals vius relacionats a l'apartat següent.

La taxa no és aplicable als controls veterinaris dels animals domèstics de companyia, diferents dels èquids, que acompanyin viatgers sense finalitats lucratives.

2. Les quanties de la taxa són les següents:

a) Per als grups d'animals que s'expressen a continuació, la quota tributària és el resultat d'aplicar 4,916519 euros per tona de pes viu, amb un mínim de 29,486856 euros per lot: bovins, solípedes/èquids, porcí, oví, cabrum, aviram, conills, caça menor de ploma i pèl, i altres animals de caça, com ara senglars i rumnants.

b) Per a la resta d'animals, la quota tributària és el resultat d'aplicar 10,053730 euros per cada nombre d'unitats que s'expressen a continuació, multiplicats pel factor resultant de dividir les unitats que componen el lot per les unitats de cada grup anterior; aquest coeficient s'arrodoneix per excés, amb un mínim de 29,486856

euros per lot: abelles: 20 ruscs; animals de pes viu inferior o igual a 0,1 kg (excepte esquers vius per a pesca): 10.000 animals; animals de pes viu superior a 0,1 kg: 200 animals; animals de pes viu superior a 1 kg fins a 20 kg: 20 animals; altres animals de pes viu superior a 20 kg: un animal; i esquers vius per a pesca: 100 kg.

c) Aquestes tarifes s'han d'incrementar en un 50 per cent quan les actuacions hagin de ser fetes en horari nocturn o en dissabte o festiu.

d) En el cas d'importacions procedents de països tercers, amb els quals hi hagi acords globals d'equivalència amb la Unió Europea en matèria de garanties veterinàries, basades en el principi de reciprocitat de tracte, la quota tributària és la que resulti de l'aplicació dels acords esmentats.

Article 100. *Subjectes passius.*

Són subjectes passius de la taxa, en qualitat de contribuents, les persones, físiques o jurídiques, per a les quals es realitzin els serveis i les activitats descrites a l'article anterior.

Article 101. *Responsables.*

1. Són responsables de la taxa els agents de duanes que participin en la introducció d'animals al territori nacional procedents de tercers països. Aquesta responsabilitat és de caràcter solidari quan actuïn en nom propi i per compte del subjecte passiu, i subsidiària quan actuïn en nom i per compte del subjecte passiu.

2. Així mateix, són responsables dels deutes tributaris derivats d'aquesta taxa les persones i entitats a què es refereix la secció 2a del capítol III del títol II de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, en els termes que aquesta preveu.

Article 102. *Meritació i reembors.*

1. La taxa es merita en el moment en què se sol·liciti la realització de les activitats d'inspecció i control sanitari en els establiments o les instal·lacions en les quals aquelles es duiguin a terme. La taxa s'abona abans que comencin les activitats d'inspecció i control la realització de les quals constitueix el fet imposable. No obstant això, se'n pot exigir el pagament en el moment en què se sol·licitin les actuacions d'inspecció i control, quan aquestes s'hagin de dur a terme en un termini no superior a 24 hores des de la sol·licitud. Els animals no poden abandonar el lloc fronterer sense que s'hagi fet el pagament.

La taxa s'ha d'abonar abans que comencin les activitats d'inspecció i control. Els animals no poden abandonar el lloc fronterer sense que s'hagi efectuat el pagament.

2. S'ha de procedir al reembors de l'import de la taxa, a sol·licitud del subjecte passiu, quan no s'arribi a fer l'actuació administrativa que constitueix el fet imposable per una causa no imputable a aquest.

Article 103. *Prohibició de despatx i restitució.*

1. Les autoritats no poden autoritzar el despatx a lliure pràctica en el territori de la Unió Europea sense que s'acrediti el pagament de la taxa.

2. L'import de la taxa corresponent no pot ser objecte de restitució a tercers, ja sigui de manera directa o indirecta.

CAPÍTOL III

Taxa per autorització i registre d'altres productes zoosanitaris

Article 104. *Fet imposable i quanties.*

1. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació o realització, pels òrgans competents de l'Administració General de l'Estat, dels següents serveis o activitats relacionats a productes zoosanitaris i entitats elaboradores, diferents en ambdós casos dels medicaments veterinaris i els biocides d'ús ramader:

a) Procediment d'autorització d'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris.

b) Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat de l'autorització d'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris.

c) Procediment de revalidació de l'autorització d'obertura atorgada a una entitat elaboradora de productes zoosanitaris.

d) Procediment de modificació de l'autorització atorgada d'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris.

e) Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció al registre d'un producte zoosanitari.

f) Procediment de notificació de transmissió de la titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció al registre d'un producte zoosanitari.

g) Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització i inscripció al registre d'un producte zoosanitari.

h) Procediment de renovació quinquennial de l'autorització per a la comercialització i inscripció al registre d'un producte zoosanitari.

i) Procediment d'expedició de certificacions.

2. Les quanties són les següents:

a) Procediment d'autorització d'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris: 588,51 euros.

b) Presentació de la notificació de transmissió de la titularitat de l'autorització d'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris: 67,43 euros.

c) Procediment de revalidació de l'autorització d'obertura atorgada a una entitat elaboradora de productes zoosanitaris: 116,47 euros.

d) Procediment de modificació de l'autorització atorgada d'obertura d'una entitat elaboradora de productes zoosanitaris: 588,51 euros.

e) Procediment d'atorgament d'autorització per a la comercialització i inscripció al registre d'un producte zoosanitari: 398,47 euros.

f) Procediment de notificació de transmissió de la titularitat de l'autorització per a la comercialització i inscripció al registre d'un producte zoosanitari: 67,43 euros.

g) Procediment de modificació de l'autorització per a la comercialització i inscripció al registre d'un producte zoosanitari: 98,03 euros.

h) Procediment de renovació quinquennial de l'autorització per a la comercialització i inscripció al registre d'un producte zoosanitari: 134,86 euros.

i) Procediment d'expedició de certificacions: 18,39 euros.

Article 105. *Subjecte passiu.*

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·licitin la prestació dels serveis o la realització de les activitats que constitueixen el fet imposable.

Article 106. Meritació.

1. La taxa es merita en el moment en què se sol·liciti la prestació del servei o la realització de l'activitat administrativa. Quan la taxa gravi l'expedició de documents es merita en el moment en què es presenta la sol·licitud que iniciï l'expedient.

2. No es pot tramitar cap sol·licitud que no vagi acompanyada del justificant de pagament de la taxa que correspongui.

TÍTOL VII**Informació, formació i sensibilització****Article 107. Programes i projectes.**

Les administracions competents han de promoure la formació dels ramaders en matèria de sanitat animal, incloent el seu estudi en tots els programes de formació desenvolupats al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, i també la realització de projectes educatius i científics; tot això amb la finalitat de fomentar el coneixement de la sanitat animal i les seves repercussions en la salut de les persones i en el medi ambient.

Disposició addicional primera. Silenci administratiu.

En compliment del que preveu l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el venciment del termini màxim per resoldre, sense haver-se notificat la resolució expressa a l'interessat, s'entén com a silenci administratiu negatiu en els procediments següents:

a) Procediments d'autorització de comercialització i inscripció al registre de productes zoosanitaris diferents dels medicaments veterinaris, i també de la seva renovació, modificació i notificació de transmissió de la titularitat.

b) Procediments d'autorització d'obertura d'entitats elaboradores de productes zoosanitaris diferents dels medicaments veterinaris, i també de la seva revalidació, modificació i notificació de transmissió de la titularitat.

c) Procediment d'expedició de certificacions de productes zoosanitaris diferents dels medicaments veterinaris, i d'entitats elaboradores d'aquests.

d) Procediments per a la realització dels controls veterinaris previs a la importació o exportació d'animals, productes d'origen animal, productes per a l'alimentació animal o productes zoosanitaris.

Disposició addicional segona. Ceuta i Melilla.

1. La introducció al territori de les ciutats de Ceuta i Melilla d'animals, productes d'origen animal i productes zoosanitaris, qualssevol que sigui la seva destinació posterior, s'ha de fer únicament per mitjà dels punts d'inspecció fronterers o dels centres d'inspecció autoritzats a aquest efecte, i, en el cas dels productes per a l'alimentació animal, per mitjà dels punts d'entrada autoritzats a aquest efecte per l'Administració General de l'Estat.

La sortida de Ceuta i Melilla d'animals, productes d'origen animal, productes zoosanitaris i productes per a l'alimentació animal, sigui quina sigui la destinació posterior, només s'ha de fer per mitjà dels punts d'inspecció fronterers o dels centres d'inspecció, recintes o punts de sortida autoritzats a aquest efecte per l'Administració General de l'Estat.

Les mercaderies han de ser inspeccionades, i les inspeccions o les proves sanitàries s'han de fer en els punts

d'inspecció fronterers, centres, recintes o punts autoritzats per l'Administració General de l'Estat. Els animals, productes d'origen animal, productes zoosanitaris i productes per a l'alimentació animal, subjectes a inspecció veterinària, són els establerts en la normativa d'aplicació corresponent en cada cas.

2. L'entrada a la resta del territori nacional d'animals, productes d'origen animal i productes zoosanitaris, procedents de Ceuta i Melilla, només es pot fer per mitjà dels punts d'inspecció fronterers o dels centres d'inspecció autoritzats a aquest efecte i, en el cas dels productes per a l'alimentació animal, per mitjà dels punts d'entrada autoritzats per l'Administració General de l'Estat. Les mercaderies han de ser inspeccionades, i les inspeccions o proves sanitàries s'han de fer en els esmentats punts d'inspecció fronterers, centres d'inspecció o punts d'entrada. Els animals, productes d'origen animal, productes zoosanitaris i productes per a l'alimentació animal, subjectes a inspecció veterinària, són els establerts en la normativa d'aplicació corresponent en cada cas.

Disposició addicional tercera. Competències d'altres ministeris.

Les disposicions d'aquesta Llei, quan afectin animals adscrits als ministeris de Defensa i de l'Interior i els seus organismes públics, les apliquen els òrgans competents d'aquests departaments, excepte en els casos d'importació o exportació, en què s'aplica el que disposa el capítol II del títol II d'aquesta Llei.

En qualsevol cas, els ministeris de Defensa i de l'Interior han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació tota la informació relativa als seus animals que sigui necessària perquè aquest departament pugui exercir les seves competències en matèria de sanitat animal.

Disposició addicional quarta. Pla nacional de retirada de residus especials.

El Comitè Nacional del Sistema d'Alerta Sanitària Veterinària ha d'elaborar i establir un pla nacional de retirada de residus d'especial tractament per a situacions excepcionals que assegurin en totes les comunitats autònomes la seva realització. L'esmentat pla ha de contenir l'àmbit i l'abast dels residus afectats.

Disposició transitòria primera. Procediment d'inspeccions.

Fins que s'estableixin procediments específics en matèria d'inspeccions, és aplicable el que disposa a aquest efecte el Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen les infraccions i les sancions en matèria de defensa del consumidor i de la producció agroalimentària, en tot el que no s'oposi al que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els seus reglaments de desplegament, sens perjudici de les competències de les comunitats autònomes.

Disposició transitòria segona. Normes reglamentàries en matèria de sanitat animal.

Fins que es dictin, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, noves disposicions sobre les matèries respectives, queden vigents totes les normes reglamentàries dictades en matèria de sanitat animal, en el que no s'oposin al que disposa aquesta Llei, i especialment el Reglament de la Llei d'epizoòties, aprovat mitjançant el Decret de 4 de febrer de 1955.

Disposició transitòria tercera. Registre d'explotacions.

Els titulars d'explotacions d'animals que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no estiguin registrades a la comunitat autònoma corresponent de conformitat amb el que disposa l'article 38, han de disposar d'un termini màxim de dos anys per sol·licitar aquest registre, sempre que la comunitat autònoma competent no hagi establert altres terminis inferiors.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei, i expressament les següents:

- La Llei d'epizoòties de 20 de desembre de 1952.
- L'article 19 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
- L'article 8 i els apartats 2, 3 i 4 de l'article 103 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.
- El Grup X «Productes zoonomats» de l'apartat 1 de l'article 117 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.
- La Llei 26/2001, de 27 de desembre, per la qual s'estableix el sistema d'infraccions i sancions en matèria d'encefalopaties espongiformes transmissibles.

Disposició final primera. Títols competencials.

Aquesta Llei té el caràcter de normativa bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a, 16a i 23a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, bases i coordinació general de la sanitat i legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

S'exceptua d'aquest caràcter de normativa bàsica la regulació que contenen els articles 12 a 15 d'aquesta Llei, i també el règim sancionador relatiu a importacions i exportacions que s'hi preveu, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.10a i 16a, primer incís, de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de comerç exterior i sanitat exterior, respectivament, i la regulació que contenen els articles 96 a 106, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

Així mateix la regulació que contenen els articles 60 a 63 d'aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.16a, tercer incís, de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació sobre productes farmacèutics.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

S'afegeix un apartat 4 a l'article 50 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, amb el contingut següent:

- «4. Les administracions públiques, en l'exercici de les seves competències, poden adquirir els medicaments veterinaris, en especial les vacunes, que siguin necessaris, directament dels fabricants o de qualsevol centre de distribució autoritzat.»

Disposició final tercera. Actualització de sancions.

Es faculta el Govern per actualitzar, mitjançant real decret, l'import de les sancions que preveu aquesta Llei, d'acord amb els índexs de preus de consum de l'Institut Nacional d'Estadística.

Disposició final quarta. Modificació de la quantia de la taxa per inspeccions i controls veterinaris d'animals que s'introdueixin en el territori nacional procedents de països no comunitaris.

1. Els paràmetres per quantificar la taxa que preveu l'article 99 d'aquesta Llei són:

- Respecte al que preveu l'apartat 2.a), la tona per pes viu i un mínim per lot.
- Respecte al que preveu l'apartat 2.b), el nombre d'unitats de cada grup d'animals i un mínim per lot.

2. Per ordre ministerial es pot modificar la quantia dels paràmetres anteriors.

Disposició final cinquena. Facultat d'aplicació i desplegament.

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 24 d'abril de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

8511 *ACORD intern entre els representants dels governs dels estats membres, reunits al si del Consell, relatiu a les mesures i els procediments que s'han d'adoptar per a l'aplicació de l'Acord d'Associació ACP-CE, fet a Brussel·les el 18 de setembre de 2000. («BOE» 99, de 25-4-2003.)*

ACORD INTERN ENTRE ELS REPRESENTANTS DELS GOVERNOS DELS ESTATS MEMBRES, REUNITS AL SI DEL CONSELL, RELATIU A LES MESURES I ELS PROCEDIMENTS QUE S'HAN D'ADOPTAR PER A L'APLICACIÓ DE L'ACORD D'ASSOCIACIÓ ACP-CE

Els representants dels governs dels estats membres de la Comunitat Europea, reunits al si del Consell,

Vist el Tractat constituent de la Comunitat Europea, denominada en endavant el «Tractat»,

Vist l'Acord d'Associació ACP-CE signat a Cotonou (Benín), el 23 de juny de 2000, en endavant denominat «Acord ACP-CE»,

Vist el projecte de la Comissió,
Tenint en compte el següent:

(1) Els representants de la Comunitat han d'adoptar posicions comunes al Consell de Ministres previst per l'Acord ACP-CE, denominat en endavant «Consell de Ministres ACP-CEE». D'altra banda, l'aplicació de les decisions, les recomanacions i els dictàmens de l'esmentat Consell pot exigir, segons el cas, l'actuació de la Comunitat, l'actuació conjunta dels estats membres o l'actuació d'un Estat membre.